

Rotary Club Ljubljana – od začetkov do dandanes

Kronološki pregled dogodkov je povzet iz zapisnikov in poročil ter dopolnjen s fotografijami, ki so nastale ob različnih srečanjih in prireditvah. Fotografije so prispevali člani Rotary Cluba Ljubljana. Izbor ni naključen ne pri besedilih ne pri fotografijah, saj so izbrani odlomki, ki na različne načine osvetljujejo delovanje rotarijcev, njihove pobude in poglede ter cilje Rotary Cluba Ljubljana. Še zlasti zanimivi so načrti, ker odražajo prizadevanja za izvedbo določenih akcij, ki niso bile vselej udejanjene. Nekatere naloge ostajajo, številne pa so predstavljene v IV. poglavju. Povzetki zapisnikov niso lektorirani, ampak ostajajo takšni, kot so bili zapisani. V naslovu je navedeno le, za kakšno srečanje gre, ne pa tudi, kje. Ve se, da potekajo redna srečanja Rotary Cluba Ljubljana v hotelu Union, medtem ko so bila prva srečanja v hotelu Slon, kar je označeno. Določeni odlomki se navezujejo na povezovanje slovenskih rotarijcev in akcije širšega pomena, o katerih so govorili predvsem gostje Rotary Cluba Ljubljana ob različnih priložnostih.

Pri izbiri fotografij so sodelovali člani RC Ljubljana in pri tem sledili pomembnosti dogodkov.

4. oktober 1989 ob 19. uri, iniciativna skupina, Kristalna dvorana hotela Slon

Darko Zupanič, generalni tajnik Kluba podjetnikov, in Franc Jamšek, direktor Zavoda za plan, sta predstavila aktivnosti, ki so že bile poduzete v zvezi ustanovitve Rotary kluba v Sloveniji oz. Ljubljani. V zvezi tega sta povedala, da sta se na pobudo Rotary kluba Graz – Avstrija udeležila njihovega srečanja in prevzela častno nalogo, da s svojimi močmi pripomoreta pri formiranju in ustanovitvi Rotary kluba v Ljubljani. Vsi materiali in vedenje, ki sta si ga pridobila o Rotary klubu, so na razpolago vsem interesentom za članstvo v klubu.

Rotary International sta okvirno predstavila Franc Jamšek in Darko Zupanič, podrobneje pa ga je predstavil član Rotary kluba iz Brazilije Janez Hlebanja.

Udeleženci: Peter Volasko, Franc Jamšek, Janez Hlebanja, Boris Lukner, Janez Rogelj, Mitja Vošnjak, Lojze Skok, Živko Bergant, Anton Papež, Peter Amalietti, Ciril Smrkolj, Tomaž Bole, Darko Zupanič, Milan Štante ... so se pred razpravo predstavili in izrazili pripravljenost za članstvo v klubu.

Pobude, ki so se v razpravi izkristalizirale:

- potrebno je pripraviti informacijo o Rotary klubu v slovenščini,
- pripraviti statut in pravilnik oz. program kluba,
- povabiti nove ugledne osebnosti k članstvu,
- ponovno kontaktirati Rotary klub v Gradcu,
- pripraviti vse potrebno za registracijo kluba,
- kontaktirati vse sosednje Rotary klube,
- dogovoriti se za prostor klubskih srečanj,
- dogovoriti se za ime kluba,
- pripraviti zgodovinski pregled delovanja Rotary klubov v Sloveniji,
- ponovno srečanje Rotary kluba v Ljubljani bo 25. 10. 1989 v večernih urah.

Volitve začasnega vodstva kluba: predsednik Franc Jamšek, tajnik Darko Zupanič, član Lojze Skok, član Milan Štante, član Živko Bergant. Vse navedene pobude so bile sprejete kot sklepi ustanovne skupščine Rotary kluba.

(povzeto iz zapisnika, zapisal Darko Zupanič)

6. december 1989, ustanovna skupščina, Kristalna dvorana hotela Slon

Franc Jamšek, predsednik iniciativnega odbora, je pozdravil vse navzoče, ugotovil sklepčnost in poročal o opravljenem delu.

Člani so statut in pravilnik kluba Rotary dobili pred skupščino.

Franc Jamnik je predlagal, da se zaradi delitve dela in možne odsotnosti predvidi dva podpredsednika.

Tone Glavan je predlagal, da se klub sestaja ob sredah med 13.30 in 15. uro v Kristalni dvorani hotela Slon.

Darko Zupanič je predlagal, da je pristojbina v višini 80 \$.

Peter Amalietti je predlagal, da za člana kluba enotno uporabljamo besedo rotarijanec.

Anton Papež je predlagal, da se finančni plan pripravi na osnovi programa, ki bo tudi določal način zbiranja potrebnih sredstev.

Člani kluba se med seboj tikajo, nagovarjanje s tovariš ali gospod je nepotrebno.

Po razpravi so bili predlogi članov kakor tudi statut in pravilnik z dvigom rok soglasno potrjeni.

Evidentiranje in volitve članov upravnega odbora: Franc Jamšek – predsednik, Janez Rogelj – podpredsednik, Tone Glavan – podpredsednik, Darko Zupanič – tajnik.

Soglasno je bil sprejet sklep, da se ustanovi klub ROTARY Ljubljana s sedežem v hotelu Slon, Titova 10, in s poštnim predalom p. p. 33, Ljubljana.

Obvestilo o ustanovni skupščini se preda SZDL in sproži postopek za registracijo, za kar se pooblašča predsednika Franca Jamška in tajnika Darka Zupaniča. Prav tako se o ustanovitvi ljubljanskega ROTARY obvesti Tanjug in ROTARY klub Graz. Upravnemu odboru se predaja polna pooblastila, da morebitne pripombe pristojnega upravnega organa za notranje zadeve vnese v statut in o tem poroča na naslednji skupščini.

(povzeto iz zapisnika ustanovne skupščine, zapisal Branko Redek)

31. januar 1990, redno srečanje, Kristalna dvorana hotela Slon

Darko Zupanič je poročal o registracijskem postopku pri SZDL, kjer se je s Petrom Amalietijem udeležil seje, na kateri je bila sprejeta pobuda za ustanovitev našega kluba z željami po čim boljšem sodelovanju s SZDL. Razgovori so že tudi opravljeni pri ustreznem upravnem organu za notranje zadeve. Sodišču bo dostavljen seznam za overitev podpisov ustanoviteljev kluba.

(povzeto iz zapisnika, zapisal Darko Zupanič)

14. marec 1990, redno srečanje, prostori Grand hotela Union – Holiday Inn

Janez Rogelj je predstavil našo prvo dobrodelno akcijo – omogočitev izpopolnjevanja Nene Vovko, dipl. defektologinje, v Kanadi. Gre za že utečeno obliko sodelovanja med Univerzitetnim zavodom za rehabilitacijo invalidov, TOZD Univerzitetni inštitut za rehabilitacijo in fizikalno medicino ter Niagara Penninsula Children's Center v St. Catherines, ki se je začelo na pobudo tamkajšnjega Rotary kluba oz. g. Royja Bukovca.

(povzeto iz zapisnika, zapisal Darko Zupanič)

28. marec 1990, redno srečanje, prostori Grand hotela Union – Holiday Inn

Fedor Pečak je za eno naših naslednjih humanitarnih akcij predlagal sodelovanje pri posebnem projektu, ki bo poskrbel za to, da se bodo invalidi in drugi hendikepirani lahko premikali po ljubljanskem mestnem jedru brez barier.

(povzeto iz zapisnika, zapisal Darko Zupanič)

12.–14. oktober 1990, čarter

Po dolgih pripravah in ocenjevanju naše zrelosti s strani našega botra Güntherja Pernerja je prišel trenutek, ki je pomenil uradni začetek delovanja kluba. V Ljubljani je v teh dneh vladalo nelagodje in napetost, kajti le nekaj dni pred tem je v Ljubljani JLA odvzela orožje naše teritorialne obrambe. Občutek nelagodja je bil opazen predvsem pri naših sosedih Avstrijcih in Italijanih. Kljub temu so se tujci dobro odzvali na naše povabilo, saj je bil RC Ljubljana šele tretji klub v novi Evropi; za Varšavo in Budimpešto.

Same prireditve se je udeležilo 420 gostov, ki so prišli od vsepovsod: Avstrija, Brazilija, Italija, Kanada, Švedska, Čehoslovaška, Francija, Nemčija, Madžarska, Švica, Tajska, Nizozemska, Hrvaška, ZDA in Portugalska. Večina med njimi so bili prvič v Sloveniji. Želeli smo jih seznaniti z Slovenijo in jim predstaviti naš način življenja, naravo in gospodarski potencial.

Zaradi tega je organizacijski odbor, ki ga je vodil Tone Glavan, pripravil bogat program. Prireditve se je pričela 12. oktobra 1990 z registracijo udeležencev in vodenim ogledom Ljubljane. Večerni program se je začel s cocktail party v Moderni galeriji in nadaljeval s slavnostnim koncertom v Narodni galeriji. Tam se nam je pridružil tudi predsednik vlade Republike Slovenije Lojze Peterle in ljubljanski nadškof g. Alojzij Šuštar. Sledil je čudovit nastop Slovenskih madrigalistov pod taktirko dirigenta Tomaža Boleta. V uvodnem nagovoru je predsednik RC Ljubljana, Franc Jamšek, nagovoril zbrane in predstavil poslanstvo in pomen kluba za Slovenijo in Ljubljano.

Boter Günther Perner iz RC Gradec (Graz)

Predsednik Franc Jamšek prejema charter listino iz rok guvernerja distrikta Papouseka

Slovesnost v Narodni galeriji

10. julij 1991, redno srečanje

Po udarcu na zvon je predsedujoči Tone Glavan uvodoma najavil obravnavanje problematike obveščanja svetovne javnosti o dogajanju v Sloveniji. Predsednik Glavan je v imenu RC Ljubljana poslal faks s pojasnitvijo dogajanj predsedniku Costi in našemu guvernerju Stromengerju kakor tudi g. Bukovcu v Kanadi. Le-ta nam je v odgovoru pojasnil, da naj ne pozabimo, da RI ni politično združevanje. Je pa g. Bukovec v svojem imenu poslal pismo ministrskemu predsedniku Kanade. Naš guverner je poslal pismo predsedniku Rajendri, v katerem je prosil za posredovanje ob humanitarni akciji v njegovem distriktu. Tudi minuli predsednik RI Costa je odgovoril, da je Rotary nepolitično združenje.

RC Ljubljana je z opozorili po rotarijskih kanalih storil svojo dolžnost in prispeval k uveljavitvi Slovenije. Delovati moramo s ciljem informirati rotarijsko svetovno javnost. Vsa ta pisma bomo kot zgodovinske dokumente objavili v julijskem Rotarijancu. Rotary International ima v našem primeru enako stališče, kot ga je zavzel v primeru zalivske vojne.

(povzeto iz tedenskega poročila št. 1 (91/92))

17. julij 1991, redno srečanje

Vrhunec srečanja je predstavljala slovesna podelitev najvišjega mednarodnega priznanja RI medalje Paul Harris Fellow našemu past presidentu Francu Jamšku. Boris Lukner je kot posebni odposlanec g. Ovce oz. RC Interlagos (San Paulo), ki je bil predlagatelj tega odlikovanja, ob splošnem odobravanju prisotnih predal medaljo. Odlikovanec se je skromno zahvalil in obljubil, da bo jeseni spet zapregel svoje konjičke in še kot klubski zakladnik opravičil veliko čast, ki ga je doletela. Nato je past president Jamšek na kratko poročal o svojem obisku na srečanju ljubljanskega kluba Kiwanis (v ustanavljanju), kjer je njihov član Darko Klarič dal pobudo za skupno akcijo njegovega kluba, Lyonsov in nas, s katero bi v mednarodni javnosti promovirali slovensko gospodarstvo. Dobili smo še eno pobudo, namreč da bi v isti kombinaciji osnovali nekakšen odbor, ki bi se boril za demilitarizacijo Slovenije. Ta dva predloga bo razmotril naš UO.

Predsednik Glavan je nato članom sporočil, da se je ožja delovna skupina (Glavan, Cerar, Breznik) že sestala in proučila koncept naše nove akcije pomoči ob odpravi škode agresije, ki bo imela dva strateška cilja:

A. pomoč otrokom vojne žrtve (padlega teritorialca ali ubitega civilista) v obliki štipendije, B. na najbolj ogroženem področju poiskati družino, ki potrebuje pomoč. Z akcijo zbiranja sredstev smo že začeli, pri čemer pozivamo člane, da nam pomagajo najti oziroma izbrati »žrtve«. Predsednik je tudi poudaril, da bomo akcijo zasnovali na svetovnem nivoju in v ta namen naslednji teden na približno 2000 naslovov poslali dopise z vabilom za sodelovanje.

(povzeto iz zapisnika, zapisal Peter Amalietti)

31. julij 1991, redno srečanje

Besedo je prevzel naš gost, g. guverner Stromenger, ki je najprej opisal svoj distrikt. Povedal je, da se bo v kratkem ustanovil tudi beograjski RC, da je v sklopu turneje vseh 66 klubov v njegovem (našem) distriktu, Ljubljana njegov 24. delovni obisk. Guverner je povedal še, da z ustanavljanjem klubov v bivših socialističnih državah RI pridobiva na pomenu v celotni srednji Evropi.

Naslednje jutro je bilo slavnostno. Ob 10. uri se je začela svečana konvencija, ki jo v Rotariju imenujemo Charterfire. Gre za lučko (oljenka), ki jo prinesejo rotarijski prijatelji zadnje ustanovljenega kluba v okviru distrikta. »Luč« je v Ljubljano prispela iz Budimpešte. Slavnostno listino je klubu podelil distriktni guverner g. Papousek. V kratkem nagovoru je guverner obrazložil, kako je RC Ljubljana nastal, in opomnil na rotarijska načela, ki si jih mora novonastali klub dobro zapomniti. Predsednik RC Ljubljana se je v svojem nagovoru zahvalil vsem za pomoč, pogum in zaupanje, ki so ga izkazali v dvoletnih pripravah na ustanovitev kluba. Nato so sledile čestitke gostov in darila.

Predstavniki vseh klubov so izrazili globoko spoštovanje do vsega, kar je RC Ljubljana storil za to, da se rotarijski duh ponovno povrne v ta del sveta. Večina gostov je vedela za težave, s katerimi smo se srečevali. Zato so nam vsi izkazali visoko stopnjo spoštovanja in razumevanja. Mnogi klubi so se ob tej priliki pridružili naši akciji: odstranitev arhitektonskih ovir, ki jo je zasnoval in vodil dr. Fedor Pečjak.

Po konvenciji smo goste odpeljali na Brdo pri Kranju, kjer smo imeli kosilo, ogled parka in nekdanjega domovanja predsednika Tita. Zvečer je sledila »Charternight«. V Festivalni dvorani smo organizirali ples, ki je bil verjetno najelitnejša plesna prireditve, ki jih je kdajkoli doživela Ljubljana. Plesa se je udeležilo okoli 300 gostov iz vsega sveta. Med njimi je bilo veliko bivših guvernerjev, predsednikov, ministrov, uglednih znanstvenikov in podjetnikov.

Ob odličnem programu, tipični slovenski kulinariki in slavnostnem vzdušju smo ustanovitev kluba v zadovoljstvo vseh pripeljali do srečnega konca. Tudi ta zadnji del prireditve je bil dokaz, da je RC Ljubljana organizacijsko in kadrovsko sposoben živeti in preživeti. Naslednje jutro je bil organiziran za tiste, ki so to želeli, še izlet na Gorenjsko z ogledom Bleda in Bohinja.

(iz zapisa Franca Jamška)

13. februar 1991, redno srečanje

Po udarcu na zvon je predsednik Jamšek prisrčno pozdravil draga gosta in nato predal besedo guvernerju. G. Papousek (guverner 191. distrikta) je najprej izročil pozdrave 191. distrikta in pojasnil, da vsi z veliko simpatijo spremljajo naš trud. Uvodoma je predstavil še tako imenovani test štirih besed, priljubljen rotarijanski slogan, za katerega pa je poudaril, da deluje.

V Rotaryju z majhnimi koraki gradimo medsebojno zaupanje. Nadalje je še razložil svoje mnenje, da administrativni problemi, kakršni pač že bodo ali pa so, sploh niso tako zelo pomembni, važnejši je občutek pristnih in prijateljskih vezi, kakor tudi navzven. V imenu vodstva 191. distrikta nam je izročil še 50 000 šilingov kot prispevek za našo akcijo Mislinje. Svoj svečani nagovor je zaključil rekoč, da mu vzdušje v našem klubu nudi občutek, da bomo v bodočnosti uspešni, pri čemer pa lahko vedno računamo na pomoč vsega distrikta kakor tudi vodstva distrikta. Krajši, prigradni nagovor je imel tudi guvernerjev spremljevalec, naš dragoceni zaveznik in boter g. Perner, ki nam je izročil pozdrave graških RC-jev kakor tudi 17 000 šilingov, ki so jih člani njegovega kluba zbrali kot prispevek za našo akcijo Mislinje, kakor tudi še 5 000 šilingov, prispevek Deutschlandsherna. Predsednik Jamšek se je obema gostoma zahvalil za tople in vzpodbudne besede, nato pa je sledil daljši pogovor članstva z guvernerjem.

(povzeto iz zapisnika, zapisal Peter Amalietti)

24. april 1992, redno srečanje

Montaža dvigala v Operi se uspešno odvija in 20. maja bo predvidoma svečana premiera, ko bo dvigalo svečano predstavljeno javnosti. Ob tej priliki bomo povabili tudi naše rotarijske prijatelje iz sosednjih klubov. Franci Zavrl nam je za to priložnost dal na voljo svojo uslužbenko, ki že tesno sodeluje z Opero in bo koordinirala vso organizacijo tega srečanja. Pričakujemo vaše čim prejšnje rezervacije. Na premiero lahko pripeljete tudi svoje prijatelje kakor tudi kandidate za člane.

Zavrl je tudi sporočil, da bo njegova STA odprla poseben arhiv za rotarijsko dokumentacijo in da nam bo pošiljala tudi vse klipinge na temo dobredelnih dejavnosti v Sloveniji. Povedal je tudi, da se bosta s Sandijem Čolnikom dobila 4. 5. in natančneje opredelila našo kratkoročno in srednjeročno strategijo stikov z javnostjo.

Jani Bavčer je poročal, da je v delu 300 novih zastavic, ki bodo na voljo najkasneje do distriktne konference sredi maja.

Tajnik Amalietti je predlagal, da spričo vsak dan bolj kritičnega priliva beguncev iz Bosne in Hercegovine v Slovenijo podobno kot jeseni pripravimo akcijo zbiranja pomoči. Za vodjo posebne komisije je predložil Rada Genoria, ki si bo sam izbral vsaj še dva pomočnika. O tej naši novi akciji bo dokončno sklepal še UO v ponedeljek. Predsednik Glavan je povedal, da beguncem najbolj primanjkuje hrane, higienskih pripomočkov (predvsem za otroke plenice itd.), zdravil in igrač.

(povzeto iz zapispnika, zapisal Peter Amalietti)

24. maj 1992, redno srečanje

Podpredsednik dr. Pečak nas je obvestil, da je Bukovec pripeljal še dodatno pošiljko dragocene pomoči za ortopedsko in ginekološko kliniko. Ob tem se je dr. Pečak tudi javno zahvalil Lufthansi, ki je pripeljala vso kanadsko pomoč z velikim popustom. G. Bukovec je na kratko opisal potek celotne dobrodelne akcije, ki se je začela 10.1.1992, ko ga je vodja tamkajšnje bolnišnice obvestil, da dobijo novo opremo in da mu predaja staro. Potem je dala Lufthansa 75-odstotni popust, za stroške prevoza pa so v žepe segli Slovenci, ki živijo v St. Catherinesu in okolici. G. Bukovec je tudi povedal, da je do sedaj poslal pomoči v vrednosti več kot 750 000 kanadskih dolarjev in da je njegov cilj to številko zaokrožiti na milijon dolarjev. Obvestil nas je tudi, da so v Kanadi zbrali 100. 000 dolarjev, ki jih bo izročil našemu klubu, da bomo lahko nabavili medicinske naprave, s čimer bo pomagal našemu klubu pokazati slovenski javnosti, kaj je to rotary. G. Bukovec v teh dneh daje tudi številne intervjuje za slovenske medije. Priložnost je izkoristil naš klubski mojster Smrkolj, da se zahvali skupini slovenskih izseljencev v Kanadi »Lipa« za božično darilo mariborski sirotišnici.

(povzeto iz zapispnika, zapisal Peter Amalietti)

2. julij 1992, redno srečanje

Sledil je odločilni trenutek skupščine, namreč poslovilni nagovor sedaj že bivšega predsednika Glavana, ki je ugotovil, da smo leto kljub vsem težavam uspešno preživeli. Naš boter, g. Perner, je v krajšem nagovoru obudil spomine na nekatere dogodke v minulem letu, ki krasijo dejavnost našega kluba (akcijo za zagrebško bolnico Rebro, markanten nastop g. Čolnika na distriktni konferenci), nato pa na splošno veliko presenečenje bivšemu predsedniku Glavanu podelili medaljo Paul Harris Fellow 75th Anniversary, ki je najvišje priznanje, katerega podeljuje RI sploh. Sedaj ima naš klub že tri nosilce tega izrednega priznanja: F. Jamšek, ki mu ga je podelil RC Sao Paulo oz.

Guverner je govoril tudi o vprašanju ženskega članstva v RI, kjer srednjeevropski klubi ohranjajo načelno držo, ki jo lahko najbolj izrazimo v naslednjih dveh besedah: Ne, hvala. Toda prej ali slej bodo prišle, kajti v določenih poklicih je vedno več žensk (denimo zdravstvo, pedagoško delo ...), in če hočemo nadaljevati s svojim pravilom, da sprejemamo v svoje vrste najboljše predstavnike določenih poklicnih kategorij, bomo sčasoma prisiljeni sprejeti tudi ženske članice, če bomo hoteli ohraniti pravilo izbora samo najboljših. Zelo verjetno se bodo naši otroci ob dejstvu, da mi v srednji Evropi nismo imeli v svojih vrstah žensk, zelo čudili.

Najdalje je g. guverner izpostavil eno kvaliteto ali cilj RI, namreč veliko možnost ustvarjanja dogodkov, če vemo, da ima 1,2 milijona članov – ki je v povprečju 80-odstotno prisotno vsak teden na rednih srečanjih v 172 deželah tega sveta. V svojih okoljih igrajo vlogo mnenjskih voditeljev in ustvarjalcev javnega mnenja, kar vpliva tudi na politiko. Čeprav je RI sicer nepolitična organizacija, pa same politike nikakor ne sme ignorirati. G. guverner je tudi občinstvo seznanil s primerom, ko je Rotary pravzaprav pomagal skleniti mir (perujsko-bolivijska vojna leta 1935 se je namreč končala predvsem po zaslugi posredovanja RC Buenos Aires, v katerega prostorih je bilo nato tudi podpisano premirje). Zato mora naš distrikt aktivno posredovati pri vprašanjih Slovenije, Hrvaške in ohranitve miru na tem delu sveta.

Guverner je pozdravil namen zagrebškega in našega kluba za ustanavljanje novih klubov, kar mora biti v bivših socialističnih deželah trenutno glavna naloga vsakega novega kluba. Guverner je nato govoril o pomirjevalnih vplivih rotarijskega gibanja, saj če poznamo neke ljudi osebno, bomo le težko z njimi prišli v oborožen spopad. V sklopu svojega enoletnega guvernerjevanja je nato g. Stromenger opisal letošnjo distriktrno shemo, ki se izvaja pod geslom Sooblikujmo novo Evropo!, v kateri bo tvorno sodeloval tudi naš klub.

(povzeto iz zapispnika, zapisal Peter Amalietti)

4. september 1991, sestanek UO RCL

Na sestanku so prisotni člani našega UO (Glavan, Lukner, Čolnik, Genorio, Cerar, Breznik, Jamšek, Amalietti), sprejeli naslednje sklepe:

Postopek sprejemanja novega člana je sledeč:

- Pri predlogu je najpomembnejša vloga botra in njegovo komuniciranje z novim kandidatom.
- Boter s pisnim predlogom UO prevzame moralno obveznost do kluba kot tudi do kandidata.
- UO razpravlja o predlogu. V primeru pozitivnega stališča poda na naslednjem srečanju predlog članom kluba v potrditev. V roku sedmih dni lahko vsako, ki ne bi želel javno razlagati svojega odklonilnega stališča do evidentiranega kandidata, le-to ustno pojasni predsedniku. Če član v razgovoru s predsednikom vztraja pri svoji odklonitvi, predsednik na prvem naslednjem srečanju umakne kandidaturo predlaganega člana.
- Če pa v tem vmesnem času ni odklonilnih stališč, se na naslednjem srečanju izpelje javna potrditev člana, pri čemer pa še vedno obstoji možnost odklonitve, v kolikor se do nekega kandidata med člani pojavijo javno izrečena odklonilna stališča.
- Preden se na novo sprejetega člana sprejme za stalnega člana in vpiše v mednarodni razvid RI, mine najmanj dva meseca pripravniške dobe, v kateri se mora kandidat aktivno vključiti v klubsko življenje (izpolnjene obveznosti pristopnine, članarine, prisotnosti).

(povzeto iz zapispnika, zapisal T. Glavan)

g. Ovca, dr. Pečak, ki ga je dobil od RC St. Catherines oz. g. Bukovca, in sedaj g. Glavan, kar si lahko naš klub šteje v čast.

Vodstvo skupščine je prevzel novi predsednik Peter Breznik s prigradnim govorom, v katerem je poudaril, da je geslo novega distriktnega guvernerja g. Ragga za novo rotarijansko leto 1992/1993 Resnica in toleranca. Nato je bivši zakladnik g. Jamšek novemu zakladniku g. Glavanu svečano predal še prehodno značko klubskega zakladnika in pečat.

(povzeto iz zapisnika, zapisal Peter Amalietti)

22. julij 1992, redno srečanje

Nocojšnji predavatelj je bil naš član g. Janez Rogelj, tajnik Slovenske izseljeniške matice, ki je govoril o vlogi slovenskih izseljencev v boju za suverenost Slovenije. Teza g. Roglja je, da je bila njihova vloga velika, vsekakor pa dosti večja, kot bi sicer lahko sklepali iz medijskih sporočil. Upoštevati moramo, da je v svetu okoli pol milijona slovenskih izseljencev (vključno s šesto generacijo), kar je glede na dva milijona »domačih« Slovencev zelo veliko.

G. Rogelj je povedal, da je pomoč slovenskih izseljencev domovini nenehen in trajen proces in da praktično ni, denimo, slovenske bolnišnice, ki ne bi prejela kake pomoči od njih. Tako da je bil njihov angažma pri vplivanju na priznanje Slovenije pravzaprav logično nadaljevanje utečene dejavnosti, čeprav je tudi res, da je med slovenskimi izseljenci bilo jugoslovan(ar)stvo zelo razširjeno in so le počasi dojeli zgodovinsko nujnost dogodkov minulega leta. Ko pa so začutili iskreno željo »domačih« Slovencev, so jo podprli z vsemi silami.

Izpostavil je zasluge našega prijatelja in botra g. Vladimira Ovce (RC Sao Paulo), ki je z brezhibno koordinirano akcijo dosegel, da je Brazilija neobičajno hitro priznala Slovenijo, in poudaril splošen velik pomen in vpliv Brazilije na južni polobli. G. Rogelj je opisal metode vplivanja ameriških Slovencev, ki so s telefonskimi klici v Belo hišo, s pismi svojim senatorjem in guvernerjem in s pomočjo raznolikih neformalnih stikov ter lobiranj pomagali Sloveniji doseči priznanje ZDA. Tudi kanadski tisk je objavil več nadvse odmevnih pisem bralcev, tamkajšnjih slovenskih intelektualcev. Izseljenci iz ZDA so zbrali tudi več kot dva milijona dolarjev pomoči Sloveniji.

Zato je g. Rogelj v sklepnem delu nadvse zanimivega predavanja izpostavil in opozoril, da mora Slovenija sedaj nadvse skrbno prisluhniti željam slovenskih izseljencev in jim na druge načine vrniti njihovo nesebično pomoč. Kot prvi korak v tej smeri je predstavil potrebo po nudenju vsestranske (predvsem informacijske) pomoči vsem tistim slovenskim izseljencem, ki bi se po upokojitvi želeli vrniti v domovino in tukaj uživati svoja zadnja leta.

(povzeto iz zapisnika, zapisal Peter Amalietti)

5. avgust 1992, redno srečanje

Naš predsednik Breznik je poročal o stanju članstva (33+2), povprečna starost je 47 let. Šest jih je črtanih, devet novih je prišlo. G. guverner (g. Ragg), ki je najprej povedal, da ga poleg njegove funkcije s Slovenijo povezuje tudi mladost, ki jo je do leta 1945 preživel v Radečah pri Zidanem Mostu, kjer so njegovi starši posedovali tovarno kartona, je predlagal, da v tem letu sprejmemo čim več novih članov. Pri sprejemu naj upoštevamo predvsem dve merili: visoke kvalifikacije članov in njihovo poklicno pestrost.

Glede novih klubov v Sloveniji je g. guverner povedal, da morajo vsi glavni botri pod njegovo vlado izvirati iz Avstrije, mi pa smo le sekundarni botri. Nato je g. guverner ponovno načel vprašanje naših obiskov štajerskih in koroških klubov, ki imajo vse zasluge za ponovno uveljavitev rotarijstva na Slovenskem in nas obiskujejo dosti več kakor mi njih. Nekateri avstrijski klubi se zaradi tega rahlo pritožujejo g. guvernerju. Načelo rotarijske pomoči je, da rotarijci svoje dobrodelne akcije izpeljejo do neposredne podelitve pomoči in na ta način resnično preverijo, da je pomoč prišla v roke, ki jim je bila namenjena, in da je bilo pri tem vsem jasno, da gre za rotarijsko pomoč. Sicer pa je samo organiziranje pomoči odvisno od klubske politike, ki je v tem samostojna oz. neodvisna.

Guverner Ragg je pohvalil naš klub in izjavil, da izgledamo kot starejši rotarijski klubi in da smo po njegovi oceni nekako na tretjini poti do tega, da postanemo res pravi rotarijski klub. Nato je osvetlil letošnji moto RI oziroma predsednika g. Cliffoda Dauchtermana Real hapiness is helping others (Resnična sreča je v pomoči drugim) in pojasnil razlog, zakaj so ta moto v nemščini prevedli v Help brings joy - Pomoč prinaša radost. V ZDA lahko govorijo o sreči, ker je vsak po ustavi dolžan in upravičen boriti se za svojo srečo. Za večino Evropejcev pa je sreča nekaj drugega – nekaj, kar pride potem, ko zaključimo življenje na zemlji. Zato spremenjeni nemški prevod ponuja motivacijo pomagati vsem, ki pomoč potrebujejo. Guverner g. Ragg je objasnil tudi svoj oziroma distriktni moto Resnica in toleranca. Kdor prizna dejstvo, da obstajajo različne vrste resnic z različnimi pomeni, ve, kaj je toleranca. Seveda pa je toleranca do netolerance več kot toleranca. Toleranca pomeni poiskati in najti resnico.

V klubih po svetu obstajata dve vrsti članstva: člani in rotarijanci. Dosti rotarijancev obstaja tudi v Ljubljani, čeprav še niso člani rotaryja. Ob koncu govora je predsednik Breznik dragemu gostu guvernerju g. Raggu izročil priložnostno darilo (knjigo Gradovi na Slovenskem in našo zastavico). Ob tem je g. Ragg povedal, da v distriktu zelo cenijo našo novo zastavico s priloženim stojalom in da lahko pričakujemo, da bodo idejo uporabili tudi drugi klubi. Predsedniku Brezniku pa je izročil karte rotarijski bridge svojega podjetja Piatnik.

(povzeto iz zapisnika, zapisal Peter Amalietti)

17. marec 1993, redno srečanje

Ob junijski ustanovitvi drugega ljubljanskega kluba RC Ljubljana Emona bomo ustanovili posebno koordinacijsko telo vseh slovenskih predsednikov klubov in hkrati zastavili s skupnimi dobrodelnimi in družabnimi prireditvami. RC Maribor je ponudil, da organizira prvo tako vseslovensko konferenco državne rotarijanske koordinacije, ki naj bi bila predvidoma konec junija.

(povzeto iz zapisnika)

19. maj 1993, redno srečanje

Sledil je pogovor o naši bodoči dobrodelni akciji (pod šifro Miklavž). Vodja idejnega projekta g. Pucihar je članstvo pozval, da se intenzivno vključi v projekt, za začetek s svojimi idejami. G. Hočevar je predlagal, da bi bil izključni namen dobrodelne prireditve zbiranje pomoči za telesno ovirane otroke. G. Pečak je poudaril, da bi morali zadolžitve pri organizaciji enakomerno porazdeliti med člane. Prihodnji predsednik g. Cerar je izjavil, da gre verjetno za doslej najambicioznejši klubski projekt. G. predsednik Breznik je že zagotovil sodelovanje avstrijskih

umetnikov, rabimo še udeležbo umetnikov iz Italije in Madžarske. G. Bavčer je opozoril na težavnost zastavljene naloge in na nevarnost, da k zadevam ne pristopimo dovolj profesionalno. G. Zavrl je predlagal, da poiščemo konkretnega in poklicno usposobljenega izvajalca. G. Čolnik je predlagal, da naj vsak član pripravi vsaj eno točko. Na junijskem sestanku UO bomo sestavili projektno skupino.

(povzeto iz zapisnika)

1. september 1993, redno srečanje

Pismo gospoda guvernerja o njegovih dosedanjih obiskih klubov nas opozarja, da je eden od glavnih problemov v distriktu 1910 premajhno število mladih članov. Povsod ga je presenetila visoka udeležba članov, kar pa verjetno ne bo veljalo za naš klub. Pohvalil se je tudi z zelo uspešno prireditvijo Otroci vojne.

Namesto predavanj je g. predsednik M. Cerar podal kratek pregled zastavljenih planov za tekoče delo, ki na kratko izgledajo takole:

- moto kluba je Believe in what you do and do what you believe in
- povečati članstvo na 42 članov
- organizirati vsaj dva nova kluba v Sloveniji
- izdelati program socialnih aktivnosti
- izdelati program klubskih aktivnosti.

(povzeto iz zapisnika, zapisal Anton Papež)

4. maj 1994, redno srečanje

Predsednik je poročal o sestanku predstavnikov slovenskih RC v Mariboru o reorganizaciji distrikta. Dogovorili so se o formiranju »Special district extension area«. P. S. v prostem prevodu posebna delna razširitev distrikta. Vodenje bo organizirano v obliki mešanega vodstva, dva predstavnika iz Avstrije in dva iz Slovenije ter guverner. Bivše dežele YU spadajo direktno pod organizacijsko okrilje RI.

(povzeto iz zapisnika, zapisal Anton Papež)

8. junij 1994, redno srečanje

Člani Rotaracta iz Ljubljane v ustanavljanju so nas seznanili s svojo dosedanjo aktivnostjo in bodočo organizacijo Charter Faira, ki bo od 21. do 23. oktobra 1994 v Ljubljani. Karin Glavan je v njihovem imenu prosila člane Rotaryja, da jim skušajo pomagati pri organizaciji za njih ključnega dogodka – ustanovne skupščine. Pričakujejo, da se bo le-te udeležilo 200 mladih iz Evrope. Člani Rotaracta, ki je bil ustanovljen leta 1968, so lahko mladi do vključno 29. leta. Mladi iz Ljubljane bodo prvi Rotaract Club na tleh bivše Jugoslavije.

Na osnovi poglobljene razprave so bili sprejeti naslednji sklepi:

1. Čim prej, po možnosti prihodnji teden, se skliče skupen sestanek UO Rotary in Rotaracta iz Ljubljane. Na tem sestanku bi se dogovorili o oblikah in načinu sodelovanja RC pri organizaciji ustanovitvene skupščine Rotaracta jeseni v Ljubljani.
2. Rotaract bo stalno informiran o programu predavanj na Rotary klubu.

3. Do ustanovitve Rotaracta v Ljubljani lahko le-ta uporablja žiro račun Rotary Cluba Ljubljana.
4. Člani Rotaryja so pohvalili aktivnost članov Rotaracta, toda istočasno so opozorili, da je njihova glavna aktivnost biti ugleden in dober član, ker so vsi študentje, to pomeni, doseči čim boljše študijske rezultate. Prav tako so jih opozorili, da je zbiranje finančnih sredstev naporna naloga in da naj zato to delajo v dogovoru z UO Rotary kluba.

(povzeto iz zapisnika, zapisal Janez Rogelj)

14. september 1994, redno srečanje

Predsedujoči je povabil člane z ženami na podelitev nagrade RC Ljubljana najboljšemu pedagogu s področja srednješolskega pouka matematike, ki bo združeno s koncertom Slovenskih madrigalistov, komornim orkestrom Mendelssohn Strings in organistom Tonetom Potočnikom v Grobljah v torek 20. 9. ob 20. uri. Udeležba šteje kot klubska aktivnost v prezenco.

Naša mlada rotaraktovca Polona in Luka sta predstavila napore ob organizaciji njihove slovesnosti s 500 poslanimi vabili. Obeta se dobra mednarodna udeležba. Naše člane, ki potujejo v tujino in bodo obiskali tuje klube, prosimo, da s seboj vzamejo vabila na slovesnost Rotaract club Ljubljana. Charter party in Ljubljana bo potekal od 21. do 23. oktobra v Ljubljani in Postojnski jami. Vabljeni.

Danes smo dobili ponudbo RAC Udine o ustanovitvi srednjeevropskega Rotaract kluba, v katerem bi bili in bi skupno delovali klubi iz Dunaja, Münchna, Szegeda, Vidma in Ljubljane.

(povzeto iz zapisnika, zapisal Ljubo Marion)

19. oktober 1994, redno srečanje

Še posebno prijetno presenečenje sta bila naša rojaka iz Avstralije in Brazilije. Tony Sežun je ustanovni član svojega kluba v Belmontu in deluje že trideset let. Opisal je življenje v svojem klubu in nekatere akcije – kot primer postavitev vodnjaka na nekem indonezijskem otoku, zbiranje denarja za potujočo okulistično bolnico. Rešujejo povsem druge probleme kot pri nas.

Naš prijatelj Vladimir Ovca, ki ga ni bilo potrebno posebej predstavljati, je prišel z idejo njegovega kluba, da bi skupaj z našim klubom zbrali denar za dobrodelni projekt – darilo domu za prizadeto mladino v Sao Paulu za fizioterapijo in opremo. Naš delež je 2500 \$. Za drugo polovico denarja bomo kandidirali pri Rotary Foundation. Prisotni so idejo podprli. Tajnik je zadolžen za vlogo pri RF in za korespondenco.

Tretji gost iz Splita (Martin Bosotina) je opisal njihove dejavnosti za delitev pomoči v Bosni in kakršno je življenje v napol vojnih razmerah. Njihov klub lahko deluje in to počne zelo aktivno, čeprav brez listine o priznanju kluba.

(povzeto iz zapisnika, zapisal Ljubo Marion)

26. april 1995, redno srečanje

Predavanje našega prijatelja profesor Pečka smo preložili na drugič, ker se je razvila izredna razprava o morali in klubskem delovanju, v kateri so sodelovali skoraj vsi člani kluba.

18. september 1996, redno srečanje

Predavatelj Vladimir Ovca je v predavanju posegel v leta pred nastajanjem RC Ljubljana. Zanimivo. Gospod Ivan Cimerman, novinar, piše knjigo o gospodu Ovci, predavanje je bilo snemano in bo vključeno v besedilo. Starejši člani zgodbo poznate, za mlajše nekaj mejnikov: 12. in 13.10. 1990 uradni čarter RC Ljubljana. Na vzhodu nas je prehitel RC Budimpešta. A tam smo že imeli delegacijo RC v nastajanju, kjer je ugoden vtis naredil Aci Jamšek, kasnejši prvi predsednik RC Ljubljana, z nepričakovano povabljenim nagovorom 1000-glavemu avditoriju v angleščini. Njegova takratna funkcija je olajšala nastanek RC Ljubljana. Gospod Ovca je poudaril vlogo Ferija Horvata v Beogradu za bolj naklonjeno atmosfero.

Na poti do čarterja je bilo še precej stopničk. Razpoloženje v Sloveniji pa se je že talilo. Tone Papež je po povratku iz Afrike tudi iskal možnost za ustanovitev RC in se tako seznanil z delovno skupino. Pomembno vlogo je imel tudi Darko Zupanič, pa seveda Boris Lukner. Prvo srečanje z damami je organiziral g. Ovca v kleti hotela Slon. Spomin je še živ. Tudi Rajko Bukovec iz Kanade je sodeloval pri delu z domom v Kamniku prek rotarijske naveze ter pripeljal na čarter več članov.

Gospod Ovca je zaključil razmišljanje z upanjem, da bo Slovenija imela 20 in več klubov ter svoj distrikt. Sledilo je presenečenje večera: Boris Lukner je prejel odlikovanje Paul Harris Fellow, ki mu ga je podelil RC Interlagos. Dogodek je požel bučno odobravanje.

(povzeto iz zapisa, zapisal Tone Gradišek)

24. september 1996, redno srečanje

Novost v RI je letošnja praksa, da lahko Paul Harris članu kupimo za 1000 \$ kamen v značko, ta član pa lahko predlaga novega Paul Harris člana iz kluba brez dodatnega plačila. Sicer pa je kamnov v Paul Harris znački lahko do 5! Guverner nam je svetoval tudi ureditev skupnega arhiva za zgodovino kluba, naša je, tako kot marsikje drugje, razpršena pri dosedanjih predsednikih in tajnikih.

Sledil je guvernerjev govor, ki ga je simultano odlično prevajal iz nemščine Boris Grosman. Gospod Wiofff nas je vprašal: Ste radi rotarijci? Zakaj? ter V čem se Rotary razlikuje od drugih klubov? Nadaljevanje je bilo razmišljanje o originalnih izhodiščih Paula Harrisa, štirih vprašanjih, vodilu predsednika RI in guvernerjevem motu za tekoče leto, teoretični okrepitvi rotarijskih miselnih vzorcev, pogovorov o ženskih članih v RC klubov (novi klubi bodo slej ko prej mešani, stari vztrajajo). Omenil je še svetovno Rotary konvencijo 1931 na Dunaju in jo napovedal ponovno za leto 2002. Pričakujejo 40 000 rotarijcev iz celega sveta. Distriktna konferenca bo 31.5.1997 na Dunaju.

(povzeto iz zapisa, zapisal Tone Gradišek)

16. april 1997, redno srečanje

Sporočila: predsednik je na kratko povzel dogajanje na seji upravnega odbora. Predaja dolžnosti bo v juniju. Strokovna skupina že preučuje temo za Miklavžev večer (Jaka predlaga nakup elektroencefalografa za zavod Dolfke Boštjančič na Igu, akcijo bi lahko razširili tudi na društva, ki se ukvarjajo z otroki, prizadetimi za cerebralno paralizo). Predloga za nova člana: častni konzul Češke g. Radonič (predlog pripravi Matjaž Plaustejner) in direktor Studia 3S Ivan Sušnik (boter Baldomir Zajc).

Pri tem so bile izrečene mnoge kritike delovanja kluba in posameznikov, ki sprejemajo funkcije in jih potem zadovoljivo ne opravljajo, kar celoten klub v očeh vodstva distrikta, postavlja v neresno luč. Smo klub, ki mnogo in bogato deluje, vendar zaradi pomanjkljivosti na formalnem področju (ažurno plačevanje obveznosti, ureditev skupnih financ in poročanje v distrikt, udeležba na sestankih) tako ne izzvenimo v očeh vodstva. Potrebna je disciplinirana izvedba vseh formalnosti, ki so, poleg vsebinskega dela, nujne za delovanje kluba in Rotaryja v celoti.

Še nekaj misli:

– zanemarjamo sodelovanje z drugimi klubi, niti nimamo partnerskega kluba,

– novo akcijo začenjamo šele, ko zaključimo staro

– izkoristiti moramo lastne kapacitete kluba, uvesti več predavanj lastnih članov in pogovorov o aktivnostih, ki jih posamezni člani obvladujejo. S tem se bomo drug drugega oplemenitili in prenesli koristne informacije.

(povzeto iz zapisa, zapisal Ljubo Marion)

20. december 1995, redno srečanje, skupščina kluba

Tokratno srečanje je bilo tudi skupščina kluba, na kateri smo potrdili upravni odbor za rotarijsko leto 1996/1997. Ponovimo le, da bo novi predsednik Baldomir Zajc, predsednik »na čakanju« pa Jaka Pucihar.

Predsednik je poročal tudi o drugih aktivnostih v letošnjem letu. Mimo tistih, ki jih že poznamo, je nekako v »zakulisju« stekla tudi akcija pomoči deklici Dušici Prah iz Litije, ki je potrebovala invalidski voziček. Ker namenskih sredstev v našem klubu zanj ni bilo, je priskočil na pomoč Nedeljski. Po objavi zgodbe o deklici so bralci, podjetja in ustanove zbrali več kot milijon tolarjev, kar je bilo dovolj tako za voziček kot za nekatere druge posege v njenem bivalnem okolju. Prav tako je klub s pomočjo Dnevnika poslal nekaterim zavodom pakete z instrumenti in knjigami.

(povzeto iz zapisa)

13. marec 1996, redno srečanje

Večer je bil seveda v znamenju obiska guvernerja distrikta 1910 gospoda Gerharda Markta, ki nam je spregovoril o pomenu rotarijanstva ter zaupal nekaj vtisov s seminarja za guvernerje ZDA. Razume se, da je beseda nanesla tudi na vprašanje žensk v klubu.

»Kjerkoli sem začel s to temo, se je v avditoriju oglasil tisti značilni aaaa,« je priznal guverner, s čimer je najbolje ilustriral realnost v naših klubih. Pri nas ni nihče rekel aaa, toliko smo pač že napredovali v tolerantnosti. Da bi pa kaj kmalu sprejeli kakšno spoštovano damo, verjetno ni posebne bojazni in vaš zapisnikar tega dosežka v tem mandatu zanesljivo ne bo mogel zabeležiti. Je pa guverner predlagal, naj o tem občutljivem vprašanju v klubih ne bi glasovali z večino, temveč priporoča konsenzualno odločanje.

(povzeto iz zapisa)

Predsednik in Fedor sta obiskala bivanjsko skupnost Barka. Poročata, da so Manca Šinko in ostali naredili čudež, saj so hišo uredili in opremili in so že sprejeli prve varovance. Ker se še vedno otepajo s finančnimi težavami, je predsednik pozval člane, ki imajo v navezi kakšnega donatorja iz elektrotrgovske stroke, da poskusijo priskrbeti lučke (lestence, reflektorje), približna ocena stroškov je 1000 dem.

(povzeto iz zapisa, zapisal Zlatko Šetinc)

11. junij 1997, redno srečanje, skupščina kluba

Skupščina kluba je izzvenela v poročilu predsednika o poslovnem in finančnem uspehu. Projekti so bili izjemno finančno uspešni. Promet na računu je znašal blizu 100 000 DEM. Boris Grosman je v poročilu omenil, da nam manjka član s področja ekologije, se pa ne nadejamo kakšnega izjemnega projekta na tem področju. Peter Breznik je poudaril, da je s projekti vse lepo in prav, da pa izčrpavajo klub. Zanimarili smo nekoliko klubske življenje. Predsednik je repliciral, da se večeri z damami niso »prijeli«, bomo pa tradicijo po uvidevnosti novega predsednika nadaljevali. Janez Rogelj je letos organiziral 33 predavanj, največ doslej. 18 doktorjev znanosti in 2 akademika so bili med predavatelji. Ni mogel mimo občasne preglasne elokvence članstva med nekaterimi predavatelji, kar kaže, da je polje tolerance pri nas samih še vedno hvaležna njiva za obdelavo (to direktno pomeni, da se ne spodobijo med predavanji klepetati, saj smo moška družba, brrr...) ...

(povzeto iz zapisa, zapisal Tone Gradišek)

18. junij 1997, redno srečanje

1. Tradicionalni Miklavžev koncert 5. decembra na 1. programu TV Slovenija
– humanitarna akcija za usposobitev zobozdravstvene ordinacije v centru Dolfke Boštjančič, namenjene mladostnikom z zmerno, težjo in najtežjo motnjo v duševnem razvoju
– alternativa humanitarne akcije zbiranje za renoviranje doma Stara Gora na Primorskem, namenjena starejšim osebam z zmerno, težjo ali najtežjo motnjo v duševnem razvoju
– akcijo Miklavžev koncert bomo izpeljali, če ne bo potrebno dodatno financiranje oddaje MK TV Sloveniji iz fonda zbranih humanitarnih prispevkov
2. Match grant
– slovensko narodno gledališče Drama Ljubljana, postavitev dvigala skupaj s klubom Jaspers Georgia USA, vrednost akcije 14 000 DEM, Rotary klub Ljubljana prispeva 4 500 DEM. Dvigalo bo namenjeno paraplegikom za obisk gledališča. Državna bolnišnica v Sarajevu - nabava avdiovizualne opreme za izobraževanje medicinskega osebja. Pri akciji sodelujejo klubi: angleški klub z zneskom 4 000 DEM, nemški klub z zneskom 4 000 DEM, francoski klub z zneskom 4 000 DEM ter RC Ljubljana kot koordinator akcije.
3. Nabava računalnika za vzgojno-varstveni zavod Levec, namenjen opismenjevanju otrok z lažjo motnjo v duševnem razvoju
4. Podelitev vsakoletne nagrade zaslužnemu pedagogu srednješolskega izobraževanja
5. Dobrodelni Rotary ples, zbrana sredstva namenjena dvema štipendijama
6. Postavitev kioska skupaj z Rotaractom v centru Ljubljana, kiosk je diplomsko delo študenta arhitekture iz razreda prof. Ocvirka, člana RK Ljubljana, kiosk je že izdelana in bi bil namenjen prodaji različne strokovne literature za srednješolce (rabljeni učbeniki)
7. Izdelava novih zastavic za klub
8. Nov katalog članov kluba – sponzorska sredstva pri izdaji kataloga, namenjena klubski blagajni

9. Obisk vseh rotary klubov na meji (Avstrija, Italija, Hrvaška)
10. Društvena dejavnost (zimsko enodnevno smučanje članov RK z družinami v Kranjski Gori ter poletni izlet).

(iz delovnega programa RC Ljubljana za leto 1997/1998, podpisani Incoming president Rotary club Ljubljana: Jaka Pucibar)

13. avgust 1997, redno srečanje

Razmišljanja o lastnem lokalu postajajo vse glasnejša. Od danes naprej imajo tudi svoje ime: projekt Vitez. Gospodje Plauisteiner, Glavan in Domijan bodo raziskali možnosti za nakup lokala na primerni lokaciji. S tem bomo dobili prihodek za financiranje dobrodelnih akcij, saj lahko pričakujemo, da bo denar vse težje dobiti. Lastniki naj bi bili vsi člani, z lokalom bi upravljali najemnik. Odprtje bo prav gotovo odmevno. Večerje odlične, osnovni denar za dobrodelne akcije zagotovljen, pa tudi v času kosila ne bo manjkalo gostov (povečanje prisotnosti, če bomo vsaj trije naenkrat na kosilu).

(povzeto iz zapisa, zapisal Aljoša Domijan)

20. avgust 1997, redno srečanje

Moto novega predsednika RI je: Show Rotary cares. Improve it by action. Smisel je v pomoči sočloveku in ljudem v stiski. Naloga kluba je predvsem priprava in izvedba akcij ter usmerjanje pozornosti na izbrane programe. Zbiranje denarja je potemtakem le rezultat teh aktivnosti in nikakor ne sme biti odvisno le od prispevkov članov kluba. Naš klub se na tem področju lahko pohvali z vrsto aktivnosti, predvsem pri delu z otroki. Poudarek pa naj bi bil tudi na predstavitvi teh aktivnosti v javnosti. Rotary klubi na tem področju nekoliko zaostajamo, zato »Show« v motu ni le dodatek, temveč napotek, naj se v klubih več pozornosti posveti stikom z javnostjo.

Med drugim nam je v časopisu Der Rotarier na voljo vsak mesec prostor za naš članek o akcijah kluba v slovenščini. Našega Rotarijca bi tako lahko pošiljali vsem sosednjim klubom. Naše akcije vedno izpeljemo na nivoju, pri katerem je skromnost odveč. Tudi število ni majhno, zato se potrudimo tudi za več prostora v medijih.

RI se povsod po svetu bori proti lakoti, revščini, ščiti nedolžne otroke pred zlorabo in skrbi za opismenjevanje ter zagotavljanje osnovne izobrazbe. Klubi naj svoje projekte uresničujejo v svojem okolju, pri čemer naj imajo v mislih tudi moto g. Pibernika »Zmagovalec je le Bog«. Moto je nastal kot odziv na dogodke v Bosni in drugod po svetu ter kljub navidezni verski vsebini predvsem poudarja nemoč človeka.

Brezposelnost postaja vse večji problem, zato se ji tudi v Rotary klubih po svetu vse bolj posvečajo. V okviru našega distrikta bo spomladi organiziran simpozij v Semeringu »Novi pogledi na delo in brezposelnost«. Ideje, teme in udeleženci so dobrodošli. Mogoče je to lahko tudi prva tema srečanja, novost, vsaj za naš klub, skupine petih, šestih rotarijcev, ki se pri enem izmed članov doma sproščeno pogovarjajo o izbrani temi. O zaključkih poročajo na rednem srečanju kluba. Skupine niso stalne, predsednik poskrbi za teme in menjavo članov z namenom, da se člani kluba tudi osebno bolje spoznajo med seboj.

(povzeto iz zapisa, zapisal Aljoša Domijan)

2. september 1998, redno srečanje

11. septembra ob 16. uri bo uradna otvoritev hiše skupnosti Barka v Zbiljah. Otvoritve se bo udeležil tudi g. Jean Vanier, ustanovitelj mednarodne skupnosti L'arche (Barka), ki je prvo hišo, v kateri je začel živeti z dvema odraslima osebamama z motnjo v duševnem razvoju, odprl v vasi blizu Pariza leta 1964. Pozor. Svečanost ob podelitvi Paul Harris priznanj je zaradi zasedenosti slavljencev preložena z 10. na 17. september.

Klub Socias vabi na 1. srečanje slovenskih klubov. Nekaj podobnega se je že sfižilo lani, tako da so še vedno pri prvem poskusu.

(povzeto iz zapisa, zapisal Aljoša Domijan)

26. oktober 1998, redno srečanje

Poročilo s sestanka predsednikov v Laškem

1. Koordinacija med slovenskimi klubi

Razgovor: stikov med klubi je premalo, potrebno jih je pospeševati. Nekateri klubi imajo težave s članstvom. Skrb za članstvo je interna zadeva kluba. Novi člani potrebujejo leto do leto in pol, da se vključijo. Precej članov ne nosi značk, tako da je razpoznavanje težko. Pa tudi sicer Slovenci nimamo ravno navade, da pristopimo k prijatelju rotarijcu, če ga sicer ne poznamo. Za koordinacijo med slovenskimi klubi sta že sedaj zadolžena g. Pečak in g. Glavan, za mladinsko dejavnost v Sloveniji pa g. Bole.

Sklepi:

1. 1. Vodstvu distrikta predlagamo, da račun z našimi sredstvi preseli v Slovenijo in za njegovo upravljanje pooblasti Antona Glavana.

1. 2. Sestanki predsednikov bodo odslej redni, in sicer vsak zadnji delovni petek neparnega meseca razen julija. V posebnih primerih lahko organizator določi drug dan.

1. 3. Naslednji sestanek bo sklical in vodil Jaro Medl, predsednik RC Bled.

1. 4. Izdela se letni seznam prireditvev (ena ali dve glavni prireditvi kluba, npr. Mariborska trgatev, ljubljanski ples), na katerih je želena večja udeležba predstavnikov ostalih klubov. Informacije se pošlje Aljoši Domijanu.

1. 5. Izdela se letni seznam dobrodelnih akcij (ena ali dve glavni akciji kluba, npr. Miklavžev večer), informacije se pošlje Aljoši Domijanu.

1. 6. Sprožili bomo akcijo za podelitev priznanja Leonu Štuklju ob njegovi 100. obletnici. Akcijo vodijo Novomeščani in Mariborčani, ostali pomagamo. Dogovorili smo se za predlog za Rotary award for world understanding priznanje oziroma vsaj Rotary International award of honor. Novomeščani bodo do čarterja v Čatežu zbrali nekaj več informacij, tam pa se bodo predsedniki o zadevi pogovorili še s Piskernikom.

1. 7. Na Miklavževem večeru bodo sodelovali vsi delujoči klubi v Sloveniji s prispevkom v višini 100 000 SIT ali več. Vabljeni so tudi, da pridobijo morebitnega dodatnega donatorja.

Informacijo (kratko, eno do dvovrstično) pošljejo do 1.12.1997 Aljoši Domijanu. Klubi zagotovijo udeležbo svojih štipendistov v oddaji.

1. 8. Klubi naj svoje akcije posnamejo, tako da bodo imeli pripravljen material za naslednji Miklavžev večer oziroma podobne primere.

Predlogi za naslednji sestanek:

1. 9. RC Ljubljana predlaga, da akcijo Učitelj leta razširimo na celotno Slovenijo. Vsak klub naj zato imenuje osebo, ki bo v okviru kluba vodila akcijo. Pričakujemo tudi predloge za področja, za katera naj bi se nagrada podeljevala (slovenski jezik, osnovnošolski učitelj, naravoslovje ...)

1. 10. Dogovor o tarifah akcije

1. 11. Časopis ali bilten Rotarijec naj bi bil boljši, izhajal naj bi 5x letno po sestanku predsednikov, bil bolj aktualen in nekoliko debelejši. Do naslednjega sestanka predsednikov pripravimo predloge za uredniški odbor in eventualne ponudbe za tisk in oblikovanje. Sredstva bomo zagotovili iz skupnega računa.

2. Mladinska dejavnost

G. Bole je poročal o svojih izkušnjah in kontaktih v distriktu. Poudaril je, da je moč na osnovi razmer v mladinski dejavnosti sklepati na smer razvoja slovenskega rotarijstva. Pri tem je poudaril, da za svoj distrikt potrebujemo sicer uradnih 40 klubov (to je potrebno predvsem zaradi finančne neodvisnosti), da pa bi po zagotovilih nekaterih prijateljev šlo tudi s 24 klubi.

Predlagal je, da razmislimo o možnostih za vplačilo dodatnih 360 ATS na člana kluba na račun mladinskih dejavnosti (sedaj plačujemo 360 ATS enkrat letno, ostali klubi v distriktu pa tako ali tako že dvakrat letno. Slovenci premalo izkoriščamo mladinski kanal, premalo naših otrok gre v tujino oziroma na izmenjave. V stikih z javnostjo smo še preveč sramežljivi. Potrebujemo tudi slovenski direktorij. Klubi naj poskrbijo, da bo mladinsko dejavnost prevzel aktiven član, saj je potrebno precej delati, da se ohrani kontinuiteta.

3. Distrikt

Distrikt sicer praviloma ni omejen z državnimi mejami, a je že tako, da bi radi Slovenci svojega, pa čeprav le s številčno oznako brez posebnega pomena. Zato potrebujemo več klubov in ljudi, in da ne bi pozabili, predvsem primerne ljudi za vodstvo. Obremenjenost morebitnega guvernerja zahteva človeka v celoti. Trenutno zadošča koordinacija predsednikov, nato moramo ustanoviti nove klube, poddistrikte in šele na koncu samostojen distrikt.

Pri tem ne smemo pozabiti na izpolnjevanje finančnih obveznosti, saj klub, ki ne plačuje članarine, v Švici z lahkoto ukinejo. Pri tem so bolj redoljubni kot mi pri članih, ki so pozabljive sorte.

Za Čatežem sta na vrsti čarterja v Domžalah in Kranju. Trenutno se vršijo aktivnosti v Novi Gorici, Idriji in Kranju. Razmišljamo pa še o možnostih za Kamnik, tretji klub v Ljubljani, drugi klub v Mariboru, Mursko Soboto, Škofjo Loko, Velenje, Postojno, Ilirsko Bistrico, Rogaško Slatino, Šmarje, Atomske Toplice, Koper, Jesenice, Kranjsko Goro, Ribnico /Kočevje, Trbovlje, Hrastnik, Zagorje. O aktivnostih in delitvi se bomo dogovorili na naslednjem sestanku glede na možnosti.

(povzeto iz zapisa, zapisal Aljoša Domijan)

1. april 1998, redno srečanje

V Mariboru se pripravljajo na praznovanje 100. rojstnega dne prijatelja Leona Štuklja. Ob tej priložnosti nameravajo obnoviti mestni park. Nakup dreves in ureditev parka naj bi omogočili sponzorji s svojimi prispevki, in sicer ostali Rotary klubi po 2 000 DEM, zainteresirana podjetja pa po 3 000 DEM. 17. oktobra bo koncert, 18. oktobra pa 5. obletnica kluba, praznovanje rojstnega dne in trgatev pod Kalvarijo. Vsekakor obljublajo enkratni dogodek. Ob tej priložnosti naj bi izšel tudi bilten z navedbo vseh slovenskih klubov. Tudi tu bodo zaželeni sponzorski prispevki.

Istočasno se v Novem mestu pripravljajo na državno proslavo ob rojstnem dnevu Štuklja.

Rotarijci sodelujemo v organizacijskem odboru, prispevali naj bi 75 000 DEM v dobrodelne namene (nakup opreme za trening športnikov invalidov ali nekaj podobnega)

(povzeto iz zapisa, zapisal Aljoša Domijan)

15. april 1998, redno srečanje

Izbranih je okrog 150 otrok (dr. Gradišek – socialni problemi, g. Košir – posledice nasilja, g. Hočevar – poškodbe glave), ki bodo preživeli počitnice na Rakitni ali Debelem rtiču. Številka je večja od predvidene, saj bo polovico denarja primaknil še ZSSS. Vsem udeležencem v projektu še enkrat hvala, saj se je na koncu izkazalo, da je bilo skoraj težje denar razdeliti kot zbrati.

(povzeto iz zapisa, zapisal Aljoša Domijan)

14. julij 1999, redno srečanje

V petek, 16. julija, pride na obisk v Slovenijo oziroma krajši postanek na brniškem letališču direktor RI, Mario Rosa. Z našimi in hrvaškimi predstavniki in bivšimi predsedniki se bo pogovarjal o ustanavljanju distriktov v Sloveniji in na Hrvaškem. Slovenci želimo svoj distrikt, vendar pa razlike med nami in Hrvati za to ne bodo zadoščale. Ustanoviti moramo več klubov. Prijatelj Glavan predlaga, da pomagamo pri ustanovitvi še enega ljubljanskega kluba in še enega izven: Postojna, Trebnje ... Vsekakor smo za!

(povzeto iz zapisa, zapisal Aljoša Domijan)

18. avgust 1999, srečanje članov UP RC Ljubljana z guvernerjem distrikta 1910 Ernestom A. Schöffmannom

Guverner g. Schöffmann je po pozdravu članov UO povedal, da ga zanimajo aktivnosti kluba; predsednik g. Šetinc je poročal o dejavnostih v preteklem letu (Miklavžev večer – pomoč prizadetim otrokom z dopustovanjem prek 300 otrok, z vožnjo z muzejskim vlakom, denarna pomoč; ples s štipendijo nadarjenemu mlademu, nagrada mentorja, donacija Fundaciji za odstranjevanje min v BiH, preskrba ambadorske štipendije), omenil je tudi približne neto zneske, ki nam jih je ob aktivnostih uspelo zbrati (cca 200 000 DEM Miklavž, cca 8 000 DEM ples), pa smo dobili vtis, da so relativno visoki zneski na guvernerja naredili kar močan vtis. Predsednik g. Šetinc je povedal, da bo program aktivnosti v letošnjem rotarijskem letu podoben, in pojasnil, da vsebina Miklavževega večera še ni točneje določena, kot možnost pa je omenil pomoč odraslim tetraplegikom za izboljšanje kvalitete njihovega življenja.

Guverner je izrazil veselje ob vključitvi našega kluba v akcijo za odstranjevanje min (donacija Fundaciji), pri čemer je omenil aktivnosti rotarijcev iz Švice, ki imajo svojo akcijo MINE-EX-pomoč žrtvam min, ki bi utegnila prerasti v vsesplošno rotarijsko akcijo.

(povzeto iz zapisa, zapisal Boris Grosman)

11. julij 1999, redno srečanje

Gostje iz Nove Gorice so predstavili predlog, da bi slovenski RC klubi skupno izdali brošuro o rotarijstvu; ideja je bila sprejeta, predlog pa bodo obravnavali predstavniki slovenskih klubov na skupnem sestanku.

(povzeto iz zapisa, zapisal Boris Grosman)

18. julij 1999, redno srečanje

Poudarek srečanju je dala prisotnost guvernerja distrikta 1910 g. Schöffmanna in je celotno srečanje potekalo pod vtisom njegovega nagovora. Povedal nam je, da je vesel poročil o dejavnosti našega kluba in zlasti uspešnosti naših »kapitalnih« aktivnosti (Miklavžev večer, pomoč prizadetim otrokom, ples in štipendija nadarjenemu študentu, nagrada mentorja, donacija Fundaciji za odstranjevanje min v BiH) in poudaril, da je ponosen tudi na uspehe našega kluba. Pri tem je poudaril, da aktivnost rotarijanstva ni namenjena le dobrodelnosti, temveč da je pri rotarijstvu zelo pomembno prijateljevanje in druženje ljudi različnih poklicev in da je Rotary velik, če ob prijateljstvu in usmerjenih akcijah najde pot do majhnih skupin, ki ne uživajo pomoči širše družbe. Guverner nam je povedal, da imamo to rotarijsko leto srečo, ker so vodilni v RI srednjeevropsko usmerjeni, ki lahko razmišljajo podobno kot rotarijci v Evropi.

Guverner je poudaril, da so pravila rotarijstva važna in jih je treba spoštovati, zlasti kar se tiče prezenca (štirje zaporedni izostanki ali udeležba pod 60 odstotkov tekom pol leta se lahko oceni kot volja člana po izstopu iz kluba; tajnik bi o taki daljši odsotnosti člana moral obvestiti predsednika, ki bi moral ugotoviti razloge odsotnosti).

(povzeto iz zapisa)

27. oktober 1999, redno srečanje

Naš današnji predavatelj je prijatelj Hočevar, ki se je k sreči zdrav in cel vrnil s poti po Kosovu, kamor je bil napoten po odločitvi MZZ in Fundacije za razminiranje. Povedal nam je, da je imel možnosti videti posledice vseh grozot, ki so se na Kosovu zgodile, in da bo za razminiranje in odpravo posledic in zlasti poškodb prizadetih od min potrebno še mnogo dela. Slovenci smo aktivno vključeni v razminiranje in v nudenje pomoči žrtvam min, v Ljubljani je bila opravljena vrsta pregledov in rehabilitacij žrtev min, mnogi, zlasti tisti, pri katerih je prišlo do amputacij udov, pa so še na zdravljenju.

Fundacija za razminiranje in pomoč žrtvam min pokriva celo področje BiH in Kosova (problem niso le mine, temveč tudi kasetne bombe, ki reagirajo na različne načine, učinkujejo pa v višini približno pol metra nad zemljo, ki sicer k sreči običajno ne vodijo do amputacije, vseeno pa povzročajo hude poškodbe). Največ žrtev je med otroci, ki se vračajo na domove. Ocene žrtev so zelo različne: (BiH) okoli 2 500 žrtev; na Zavodu za rehabilitacijo v Ljubljani pričakujejo, da bo treba zdraviti vsaj 500 kosovskih otrok.

G. Hočevar je povedal, da ima Klinični center v Prištini sicer zelo dobre in sposobne zdravnike, da pa delajo v nemogočih pogojih (na eni postelji tudi po trije bolniki, ni higijene, neopremljenost ...), se pa vseeno znajdejo in funkcionirajo.

(povzeto iz zapisa, zapisal B. G.)

4. julij 2001, svečano srečanje

V uvodnem govoru je predsednik Kuzman, okičen s predsedniško verigo, naštel pomembne dokumente in humanitarne akcije, ki jih je klub v preteklem letu pod njegovim vodstvom izvedel: Miklavžev večer, 10-letnica kluba, rotary ples, akcija za prizadete v Logu pod Mangrtom, muzejski vlak, letovanje motenih otrok, štipendiranje študentov v tujini, podelitev mentorske nagrade, sodelovanje v projektu min, sodelovanje v humanitarni pomoči glasbeniku Ogrinu, soorganizacija

mladinskih letnih taborov za otroke tujih RC, organiziranje bivanja avstralske skupine Rotary v Ljubljani; sodelovali smo skupinsko na treh razstavah in dveh koncertih. Organizirali smo predsedniški izlet na Štajersko, kjer smo združili kulturo, kulinariko in vinologijo. V zadnjem letu smo dobili novo zastavo kluba, klubski časopis in finančni inženiring...

(povzeto iz zapisnika, zapisal M. Ocvirk)

9. julij 2003, redno srečanje

Akcija Polio Plus bo zaključena leta 2005. Razveseljivo je, da bo akcija uspešno izvedena že z do sedaj zbranimi sredstvi, kar pomeni izjemen uspeh RI. Zbiranje sredstev za to akcijo je tako zaključeno.

Guvernerjev pogled na letošnje aktivnosti: poudarek na prijateljstvu, sodelovanju med člani v klubih in sodelovanju klubov preko državnih meja, nadaljevanje socialnih aktivnosti, obnovitev oblike recipročne mednarodne izmenjave rotarijskih družin.

V distriktu pripravljajo nove, enovite spletne strani za vse Rotary aktivnosti v distriktu, kar bo izboljšalo komunikacijo med klubi. V Avstriji so že pričeli s seminarji, na katerih nove člane RC seznanjajo s smislom in vsebino rotarijskega gibanja. Podobne seminarje je potrebno organizirati za nove člane tudi v Sloveniji.

Potrebno je povečati število RC v Sloveniji ter pospešiti sprejemanje novih članov v obstoječih klubih. Primerjava z Avstrijo je pokazala, da imajo slovenski RC, upoštevaje število prebivalstva, 2x manj članov. Slovenija bo lahko imela svoj distrikt, ko bo imela 40 RC.

(povzeto iz zapisnika, zapisal Filip Remškar)

1. oktober 2003, redno srečanje

Na predmetih in objektih, ki so bili kupljeni ali urejeni s pomočjo naše donacije, naj bodo v bodoče vgrajene ploščice z napisom: To je podaril Rotary Club Ljubljana.

Peter Breznik poudarja: da RC ni samo dobrodelna organizacija, da moramo ustvarjati prijateljstvo in sožitje med nami in našimi družinami in vplivati navzven, da imamo premalo obiskov v tujih klubih.

Potrebno je sprejeti strategijo nadaljnjega delovanja kluba. Za to je potrebno imeti vizijo in določena izhodišča. Predlog Živka Berganta je, da plan oz. program, na osnovi katerega izhajajo aktivnosti kluba, sprejme in potrdi upravni odbor kluba.

(povzeto iz zapisnika, zapisal Mitja Sonnenwald)

17. december 2003, redno (praznično) srečanje

Skupni prednovoletni sestanek s prijatelji iz Rotary kluba Udine (Videm) se je pričel s himnami Italije, Slovenije in Evrope. Po nagovoru predsednika RC Ljubljana g. Gradiška in predsednika Rotary kluba Udine sta oba predsednika podpisala listino o sodelovanju.

Na sprejemu pri predsedniku države g. Milanu Kučanu (2001)

Janez Rogelj, bodoči predsednik Rotary Cluba Ljubljana v letu 2004/2005, je predstavil svojo ekipo za bodoče rotarijsko leto.

(povzeto iz zapisnika)

21. julij 2004, redno srečanje

Distriktni guverner E. Wenckheim nas je prijazno nagovoril. Predstavil je svojo življenjsko zgodbo, kako je morala njegova družina bežati iz rodne Madžarske pred komunističnim nasiljem v Avstrijo in kako pomembna je bila pri tem pomoč prijateljev. V nadaljevanju je izpostavil, da je zanj v rotarijstvu najpomembnejše prijateljstvo, sociala in mladina. Kot zanimivost je omenil zanimivo razliko med ameriškimi in evropskimi klubi glede stalnosti članstva, kar je seveda posledica različnega načina življenja. Nato je predstavil okvirni program distriktne konference 4. marca in proslave ob 100-letnici RI 5. in 6. marca 2005 na Dunaju. Prosil nas je za določeno pomoč pri organizaciji. Pozval nas je tudi, da bi se vsaj z nekaj predstavniki udeležili skupne konvencije junija 2005 v Chicagu, kjer pričakujejo izjemen obisk rotarijcev s celega sveta.

(povzeto iz zapisnika, zapisal Črtomir Remec)

29. september 2004, redno srečanje

Predsednik J. Rogelj je poročal o pripravah na Miklavžev večer in predstavil sklep upravnega odbora o letošnjem prejemniku sredstev, ki bodo zbrana na tradicionalnem Miklavževem koncertu. Zbrana sredstva bodo namenjena opremlitvi novega stanovanja – hiše, v katero se bodo lahko zatekle pred družinskim nasiljem ženske z otroci. Predstavil je tudi odločitev, da začnemo s pripravo dokumentacije za dolgoročni humanitarni projekt našega kluba. Eden izmed do sedaj najbolj izdelanih predlogov je: postavitve bivalne skupnosti za odraščajoče pravilno nesposobne otroke po končanem šolanju oziroma rehabilitaciji. Predlagal je ogled vzorčnega prometa tovrstne institucije v okolici Salzburga, ki sta jo ustanovila dva tamkajšnja Rotary kluba.

(povzeto iz zapisnika, zapisal Črtomir Remec)

17. november 2004, redno srečanje

J. Rogelj je opozoril na bakreni pepelnik, darilo, ki nam ga je po pošti poslal avstrijski rotarijec. Pepelnik je del zapuščine enega njegovih rotarijcev in izvira iz čarterja RC Ljubljana leta 1931. P. Breznik je ob tem spomnil, da ima shranjene nekatere predmete in Jakčeve grafike, ki jih bo predal, ko bo zagotovljen trajen arhiv oz. razstavni prostor našega kluba. Ž. Bergant je omenil, da je tudi sam izročil nekaj predmetov v hrambo F. Remškarju.

(povzeto iz zapisnika, zapisal Črtomir Remec)

23. februar 2005, redno srečanje

Tokratno srečanje je bilo namenjeno obeležitvi 100-letnice RI. Najprej smo se zbrali ob 11.30 uri na Ajdovščini in predali Rotary uro v upravljanje mestu Ljubljani. Ob tej priložnosti sta v kratkem nagovoru navzoče pozdravila županja Danica Simčič in predsednik kluba Janez Rogelj. Oba sta med drugim poudarila simbolični pomen te ure, ki naj bi mimoidoče spominjala na tiste, ki so potrebni pomoči. Za glasbeno spremljavo je poskrbel orkester Slovenske policije.

(povzeto iz zapisnika, zapisal Črtomir Remec)

20. 4. 2005, redno srečanje

Bodoči predsednik Boris Grosman je poročal o PET-SET seminarju in razgovoru z bodočim guvernerjem o organizaciji distriktne konference 2006 v Ljubljani. Dana so bila zagotovila, da naš klub ne bo imel posebnih finančnih obveznosti, vsekakor pa bo veliko organizacijskih nalog, za kar se bo ustanovila posebna projektna skupina. Zanimiva je bila tudi poddistriktna skupščina, kjer so poročali o zbranih sredstvih za pomoč žrtvam cunamija (2 006 000 \$ + 14 000 \$ od 100-letnice + prispevki klubov), ki bo šla na 3 lokacije v Šrilanko in na Tajsko za obnovo vasi in nakup čolnov. Naš klub je prejel tudi nagrado distrikta – Rotary Umwelt Preis 2005 Distrikt 1910 za pomoč otrokom in odstranjevanje min za leto 2005. Ob podelitvi diplome smo prejeli tudi distriktno zastavico. Bodoči poddistriktni guverner za Slovenijo bo Edi Stropnik.

(povzeto iz zapisnika, zapisal Črtomir Remec)

15. 6. 2005, redno srečanje

Svečano predajo predsedniških dolžnosti je uvodoma napovedal klubski mojster Franci Mugerle. Po poslušanju evropske in slovenske himne je predsednik Janez Rogelj pozdravil vse prisotne in spregovoril nekaj besed o preteklem rotarijskem letu, ki je bilo še posebej bogato zaradi številnih slovesnosti ob 100-letnici RI. Poleg uspešnega nadaljevanja vseh dosedanjih projektov RC Ljubljana (MV, VRP, nagrada učitelju mentorju, štipendije in humanitarni program) je izpostavil prisotnost distriktnega guvernerja in zastopnika predsednika RI gospoda Kröena na TV prenosu Miklavževega večera, postavitve ure na Ajdovščini in pripravo nove klubske publikacije z motivi porisanih razglednic prijatelja Marjana Ocvirka ter posebno pripravo brošure o »Praznovanju 100 let Rotary«.

(povzeto iz zapisnika, zapisal Črtomir Remec)

28. september 2005, redno srečanje

Predsednik (Boris Grosman) je najprej poročal o otvoritvi Varne hiše, ki so jo uredili tudi z našo pomočjo (lanski Miklavž). Projekt ga je prijetno presenetil, saj so prostori lepo urejeni, hišo pa vodijo zelo prizadevne sodelavke, ki zagotavljajo varno zatočišče ženskam, žrtvam nasilja. Posnetke z otvoritve bomo predvajali tudi med letošnjim Miklavževim koncertom. Jaka je na kratko orisal scenarij omenjene oddaje. Poleg varne hiše bomo predstavili tudi izgradnjo vodovoda (projekt B. Simončiča), portret našega štipendista, ki se je izučil goslarstva v Cremoni, v oddaji pa bo nastopila tudi Anita Ogulin in ZPMS (Pomežnik soncu).

(povzeto iz zapisnika, zapisal Zlatko Šetinc)

23. november 2005, redno srečanje

Predavanja – tokratno predavanje je bilo prvo iz novega sklopa predavanj rotary klubov Ljubljana, Celovec in Videm. Kot vemo, je naš predavatelj Baldomir Zajc, ki bo oziroma je delno že našim prijateljem v omenjenih klubih predstavil temo inovacije.

Alessandro Morelli je intelektualec z bogato akademsko kariero, ki jo je začel na univerzi v Trstu, kasneje pa se je uveljavil kot svetovalec in raziskovalec v vodilnih italijanskih in svetovnih svetovalnih družbah. Od leta 2001 se ukvarja tudi z investicijami v srednji in vzhodni Evropi. Od tod bogato poznavanje regij, tudi Slovenije, o katerih je spregovoril v obširnem in zanimivem predavanju. Ekspoze je naslovil takole: sodelovanje med Slovenijo, Furlanijo - Julijsko krajino

in Koroško. Ker smo spremljali njegov nastop s pomočjo slovenskega prevoda, omenimo tokrat le razpravo, ki je sledila uvodu. Ta je bila navsezadnje tudi glavni namen njegovega obiska. Kako torej krepiti sodelovanje rotarijcev? Drugače povedano: kakšno vlogo imajo pri tem rotary klubi?

V živahni razpravi, ki je dokazovala, da zelo dolgo predavanje naših članov ni utrudilo, so sodelovali prijatelj Marjan, Tone, Janez in še en Tone. Nekaj predlogov: tudi mladinska izmenjava lahko odigra svojo vlogo, te možnosti smo doslej premalo izkoriščali. Organizirali bi lahko skupne problemske konference (z naslovom: razumeti drug drugega).

(povzeto iz zapisnika, zapisal Zlatko Šetinc)

11. januar 2006, redno srečanje

Franc Košir nam je pripravil izčrpno ekspertizo o problemu registracije kluba za humanitarno dejavnost. Težka bo, kajti organizacija, ki želi kandidirati za naziv humanitarna, mora pretežni del dejavnosti posvetiti humanitarnosti in to opredeliti tudi v svojem temeljnem aktu. Pri naši zelo razvejani aktivnosti (od vodovoda do opreme varne hiše, nakupov violine, štipendiranja itd.) bo težko dati tak skupni imenovalc. Tako meni prijatelj Franc, sicer pa bo o tem podrobneje spregovoril upravni odbor na naslednji seji. Prav tako o statusu Ustanove Gallus, pri kateri smo soustanovitelji in moramo zato dati svoje mnenje k njihovem aktu ...

Pobude: z odobravanjem smo pozdravili predlog prostovoljca Borisa Simončiča, ki bi rad pomagal (seveda ob strokovni asistenci Toneta Glavana) ustanoviti nov klub v Kopru. Nekaj kandidatov že ima, vabljeni pa ste seveda tudi drugi, ki vam je blizu koprski rotarijski duh.

Posebno navdušenje in živahno razpravo pa je zbudil prijatelj Peter, ki nas je spomnil na eno izmed poslanstev rotary klubov: skrb za lokalno okolje, torej naše mesto (community service). V preteklosti in zlasti v prvih letih delovanja kluba smo sprožili kar nekaj odmevnih akcij (odpravljanje arhitektonskih ovir, na primer) in zdaj je morda pravi trenutek, da kot pripadniki civilne družbe znova povemo kaj o problemih naše prestolnice. Pobudi se pridružujejo tudi prijatelji iz RC Emona, gleda na stanje, v kakršnem je naše mesto, pa nam tem ne bo zmanjkalo še nekaj nadaljnjih mandatov (naših in županskih).

(povzeto iz zapisnika, zapisal Zlatko Šetinc)

27.–30. april 2006, distriktna konferenca Rotary International Distrikt – 1910

Vodstvo distrikta 1910 in guverner H. Ruediger Scholz 2005/06 so zaupali izvedbo distriktne konference 2006 Rotary Clubu Ljubljana predvsem zaradi tega, ker smo dobro organiziran klub in smo sposobni organizirati pomembne rotarijske prireditve. Hkrati je bilo to tudi priznanje našemu klubu za pionirsko delo pri ponovni oživitvi rotarijstva na področju bivše Jugoslavije. Pomen konference je izkazoval tudi napovedan obisk predsednika Rotary International Carla Wilhelma Stenhammarja in nekaterih drugih visokih gostov RI.

Distriktne konference, ki je potekala v Ljubljani, se je udeležilo 370 rotarijcev iz Avstrije, Madžarske, Hrvaške, BIH, Grčije, Nemčije, Italije, Češke, Švedske, Indije in Japonske. Posebno pozornost je vzbudila skupina 120 mladih iz celega sveta, ki je bila v tem času na izmenjavi (Youth Exchange) v našem distriktu. Mladi so se prišli predstaviti distriktni konferenci in predsedniku Rotary International.

Srečanje avstrijskih, italijanskih in slovenskih rotarijcev na tromeji

Rotarijska regata

Organizacijski odbor, ki ga je vodil Tone Glavan, je pripravil 3-dnevni program. Prireditev se je pričela z večernim sprejemom na Ljubljanskem gradu, ki ga je organiziral in doniral naš klub pod vodstvom predsednika Borisa Grossmana. Naslednji dan, 28. aprila, se je v veliki Unionski dvorani pričela distriktna konferenca s pozdravnimi govorom županje mesta Ljubljane Danice Simčič in posebnega zastopnika predsednika Rotary International Michalla Vorotsa iz Grčije.

V svojem govoru in poročilu guvernerja D 1910 je Scholz posebej poudaril pomen te konference v Ljubljani za nadaljnji razvoj rotarijstva v Sloveniji in širše v regiji jugovzhodne Evrope. Prav tako je omenil tudi zanimivost, da je RC Ljubljana v isti dvorani in na isti dan leta 1935 organiziral distriktno konferenco takratnega distrikta 77, ki ga je vodil guverner dr. Viljem Krejči, član Rotary Cluba Ljubljana.

V popoldanskih urah se nam je pridružil tudi predsednik Rotary International C. Wilhelm Stenhammar, ki je najprej sprejel in se družil s skupino mladih s celega sveta. Nato smo mu organizirali zelo odmevno tiskovno konferenco.

Večer se je pričel s sprejemom predsednika Stenhammarja in njegove žene Monice za povabljeni goste, veleposlanike držav, iz katerih so prišli udeleženci, in rotarijce, ki se je nato zaključil s svečano in nadvse družabno skupno večerjo v prenovljeni Unionski dvorani.

Tridnevno zelo plodno in prijateljsko druženje rotarijcev distrikta 1910 se je zaključilo z odlično organiziranim ekumenskim bogoslužjem v Frančiškanski cerkvi, ki ga je izpeljal član našega kluba dr. Janez Gril.

Za uspešno izpeljano distriktno konferenco smo prejeli priznanja od številnih udeležencev, guvernerja, vodstva distrikta in tudi od predsednika Rotary International. Za vse opravljeno delo gre zahvala skoraj vsem članom kluba, ki so vložili veliko svojega časa in znanja ter za distriktno konferenco tudi žrtvovali tako imenovane prvomajske počitnice.

(iz poročila Antona Glavana)

10. januar 2007, redno srečanje

Nova klubska izkaznica – predsednik F. Remškar je omenil, da je glede na to, da je minilo že nekaj let od zadnje knjižice, nujno začeti s postopkom izdaje nove. Predlaga, tudi kot predlog Upravnega odbora, da zaradi očitnih sinergij s prihodnjim predsedovanjem aktivnosti za izdajo nove knjižice prevzame J. Bavčer.

Štipendije – J. Tasič je predstavil nekatere od najbolj perspektivnih vlog. Prišlo jih je 20, vendar pa zaradi zelo poznega prejema pošte žal še ni prišlo do končnega izbora. Le-ta naj bi bil po izrednem srečanju upravnega odbora. Opazno je veliko število prošelj študentov v prvih letnikih rednega študija.

(povzeto iz zapisa, zapisal Marko Golob)

20. februar 2007, redno srečanje

Jaka Pucihar predlaga organizacijo koncerta na Bolonjski univerzi skupaj z vsemi petimi rotarijskimi klubi tega mesta. Koncert naj bi izvedel Simfonični orkester RTVS. Termin koncerta

naj bi bil 27. in 28.9.2007. Glede razdelitve stroškov in organizacije se v začetku marca predlaga bolonjski sestanek, ki se ga bodo udeležili Pucihar, Bavčer, Jenčič in morda Remškar.

(iz zapisa, zapisal P. M. Štular)

21. marec 2007, redno srečanje

Dobili smo dopis Mestne občine Ljubljana, v katerem nas glede na naše pretekle aktivnosti v zvezi z odpravljanjem arhitekturnih ovir za invalidne osebe prosijo, da predlagamo našega člana za člana mestne komisije, ki se bo ukvarjala s tem področjem. Člani smo, čeprav sicer v odsotnosti, soglasno za to častno funkcijo predlagali prijatelja Ocvirka.

(povzeto iz zapisa, zapisal M. Golob)

17. oktober 2007, redno srečanje

V nedeljo, 14. 10. 2007, je skupina prijateljev obiskala Trst, kjer so spremljali barkolano, čemur je sledilo kosilo in slavnostna ceremonija s pobratenjem s tržaškim RC. Srečanja so se udeležili tudi prijatelji iz Celovca (Worthersee). Nagovoril jih je tudi Riccardo Illy iz Furlanije - Julijske krajine, sicer tudi član kluba RC Trieste Nord. Izmenjali so si darila in prijatelji iz RC Celovec so predlagali nekakšno trilateralo med nami, delovno imenovano Alpe-Adria.

Prijatelj Tone Glavan je razobesil pano štirih rotarijskih vprašanj in omenil nekatere novice, ki so sprejete v RI. Med drugim se je obvezna prisotnost s sedanjih 60 znižala na 50 odstotkov (kar še vedno ne pomeni ničle, ki krasi nekatere naše ljube člane), o ostalih približno 20 sklepih pa bomo govorili na katerem od prihodnjih klubskih večerov. Poudarek je na štirih vprašanjih o ravnanju rotarijcev v klubu in zunaj njega. Za pano z našimi temeljnimi vprašanji, ki naj zaznamujejo ne le srečanja, temveč tudi naše vsakdanje življenje, bo odslej skrbel klubski mojster.

(povzeto iz zapisa, zapisala Tanja Blažič)

30. januar 2008, redno srečanje

Predsednik Bavčer je pozdravil vse prijatelje umetnosti in dobrih del ter seveda zbrane rotarijce. Poudaril je, da je tokratna razstava še eden v vrsti dogodkov, v katerih rotarijci združujemo ljubezen do nadarjenosti in dobrodelnost. Še ne dolgo tega smo v Miklavževem koncertu združili ljubezen do glasbe in pomoč otrokom, danes in v prihodnjih dneh pa bomo občudovali in nagrajevali umetnost v delih umetnikov fotografije. Že vrsto let na VRP predstavljamo mlade, ki smo jih izbrali za naše štipendirance, naš prispevek tem posameznikom pa tvorijo tudi sredstva, zbrana s pomočjo licitacije umetniških del. V soboto bo torej znano, koliko sredstev bomo v RC Ljubljana zbrali s pomočjo dobrodelne dražbe, ki jo začnemo nocoj. VRP in nocojšnja razstava sta močno povezana. Rdeča nit že devetnajstega VRP-ja bodo namreč Zlata leta slovenske popevke, s svojo glasbo pa se nam bodo na njem predstavile legende slovenske glasbe: Mojmir Sepe, Jure Robežnik, Elda Viler, Stane Mancini in drugi. Prav tako bomo spoznali štipendiste, ki jim bodo sredstva, zbrana s to dobrodelno dražbo, namenjena.

(povzeto iz zapisa, zapisala Tanja Blažič)

6. februar 2008, redno srečanje

Delegacija kluba je obiskala otroško bolnišnico v Šentvidu pri Stični. Prijatelj Hočevnar pa je danes že uredil vse potrebno glede nakazila. Prijetno smo jih sprejeli in predlagali, naj RC še naprej odkriva težave in jih sponzorira. Ob obisku so bili prisotni zelo pretreseni, zato je dal predsednik Bavčer pobudo, da bi tej bolnišnici postali nekakšen stalni sponzor, izpeljali pa naj bi vsaj eno akcijo zanje letno. Predlog naj gre v letošnji plan.

(povzeto iz zapisa, zapisala Tanja Blažič)

5. marec 2008, redno srečanje

Na UO so razpravljali tudi o velikih projektih, ki tečejo že sedemnajst let, vendar ne sežejo v širše evropske vode. Želijo, da bi se to objavilo v evropskem in ameriškem rotarijskem glasilu. V teh revijah namreč ne opažajo naših naporov in velikih dosežkov. Prijatelj Glavan je predlagal, da bi zadolžili nekoga od nas, ki bi pripravil dva do tri članke, o čemer je bilo govora tudi na UO. Prijatelj Zavrl je pripravljen o tem nekaj napisati, le naslov člana v okviru distrikta potrebuje.

Oglasil se je prijatelj Mugerle in ugotovil, da je naš klub eden najbolj produktivnih v svetovnem merilu. Torej je klub sam zelo uspešen, UO ima precej dela s projekti, premalo pa razmišlja o članstvu. Morda je plan dela preširok, premalo delamo na tem, da bi člani hodili na srečanja. Imeli naj bi se prijetno, saj za druženje ostaja premalo časa. Nekatera predavanja so bila kvalitetna, druga pa žal dolgočasna. Predlagal je izmenjavo predavateljev z drugimi klubi. Torej naj se premakne fokus: ukvarja naj se s tem, kako naj bo druženje bolj prijetno. Razpravo je zaključil prijatelj Pucihar, ki je povedal, da se pri vseh RC srečujejo z istim problemom. Zanj je Rotary povezava med poslovneži, kulturo, znanostjo, vse skupaj daje čar Rotaryju. Če je to pravilno razporejeno, klub zaživi.

(povzeto iz zapisa, zapisala Tanja Blažič)

26. marec 2008, redno srečanje

Predsednik Bavčer nas je obvestil, da poteka dopisovanje po elektronski pošti med namestnikom guvernerja in predsednikom nanovo nastajajočega kluba Ljubljana 25 in njim. Predsednik je protestiral glede naziva, ki zaradi imena lahko vnaša zmedo, vendar je bil odziv zelo nerotarijski. O tej temi se je odvila živahna razprava, v kateri so člani predvsem z dokajšnjo mero zaskrbljenosti ugotavljali, da je to stihijsko, skoraj tekmovalno naraščanje števila klubov privedlo do tega, da v naše vrste prihaja vedno več ljudi, ki ne poznajo niti enega rotarijskega vprašanja, kaj šele odgovore nanj. Ta dirka z delovnim naslovom »Rotary v vsako ulico« bo bržkone še povzročala takšne in podobne zaplete. Morali pa jih bomo premoščati strpno, dialoško in skratka v rotarijskem duhu. Kljub temu pa bi veljalo opozoriti pokrovitelja številnih novih klubov, asistenta guvernerja Otmarja Zorna, kam lahko takšno ravnanje privede rotarijstvo v Sloveniji. To uživa velik ugled in vsi skupaj ga moramo skrbno varovati. Kako hitro se ga da načeti, dokazujejo tudi zadnje medijske afere, povezane s člani rotarijskih klubov. Prijatelj Gradišek je povedal, da je vesel te razprave, saj člani dokazujejo, da jim ni vseeno, kakšne vrednote naj bi »izžareval« slovenski rotary. Elitizem naj bo v tem, da nas bodo drugi prepoznavali kot elito v pozitivnem smislu. Kot ljudi, ki so elitni po človekoljubnosti, prijateljstvu, ustvarjalnosti, ne pa da si »elitnost« lepimo v naslove prireditev ali v imena klubov. Pa četudi le s števkami (25), ki naj bi pomenile zapiranje v družino izbrancev, kar je v polnem nasprotju z rotarijsko idejo.

(povzeto iz zapisa, zapisala Tanja Blažič)

14.10.2007 ogled regate Barcolana na povabilo prijateljev iz Rotary Kluba Trst - Sever (Trieste - Nord)

Ob Barcolani srečanje s tržaškimi in rotarijci iz avstrijskega kluba Celovec - Vrbsko jezero (Klagenfurt - Wörthersee)

Srečanje je pozdravil tudi predsednik pokrajine Furlanija - Julijska krajina, Riccardo Illy.

28. maj 2008, redno srečanje

Osnovni namen predavanj v okviru srečanja je potrditi stalne cilje rotarja, ki jih pozabljamo. Zavzemali naj bi se za visoka profesionalna merila članov in tudi povabljenih. Na ta način se pravo rotarijstvo lahko razvija, kajti to ne pomeni samo humanitarnosti in druženja, ampak veliko več. Na srečanju se vedno kaj novega spozna, tudi novega gosta. Še enkrat nam je predstavil strukturo Rotary kluba, nato pa razčlenil naloge referenta za predavanja, ki so: izbor predavatelja, vzpostavitev stika s predavateljem, koordinacija datuma in dogovor o temi, priprava dvorane, predstavitev predavatelja, zahvala in vnos elementov predavanja v arhiv RC. (Zgodilo se je že, da so nekateri predavatelji povprašali po honorarju, vendar če bi na to pristali, nam »pade ves koncept«).

Zelo pomembna je predhodna najava teme predavanja, kajti to spodbudi večji obisk srečanja. Tudi predstavitev predavatelja je potrebna, saj se s tem predavatelj počuti dobrodošlega med nami. Na koncu sledi zahvala predavatelju. Prijatelj Rogelj je sestavil bazo predavateljev in tem, kar je potrebno vnesti v arhiv kluba, saj bo zelo uporabno pri naši 20-letnici. Cilji predavanja so: predstaviti čim več delovnih okolij, poklicev, panog, posredovanje delovnih izkušenj, seznanjanje z novimi dejavnostmi različnih poklicev, krepitev prijateljstva med nosilci posameznih poklicev.

Omenil je pomembne mejnike predavanj v RC Ljubljana, na primer prvo predavanje, 18.2.1931, ki ga je imel Sašo Knez s temo »Idealen tip moža«, in prvo predavanje po ponovni oživitvi v RC Ljubljana, 1998/1990, ki ga je imel Franc Jamšek, in sicer »O Markovičevih programih in njegovih posledicah za RC«, leta 1991 je imel predavanje tudi Alojzij Šuštar itd. Zanimivo je, da smo gostili vse aktualne veleposlanike tujih držav tistega časa. V povprečju je bilo največ 28 in najmanj 12 predavanj v enem rotarijskem letu.

(povzeto iz zapisnika, zapisala Tanja Blažič)

8. oktober 2008, redno srečanje

Prijatelj Simončič je podal poročilo o predsedniški konferenci v Domžalah. Prisotni so bili vsi klubi iz Slovenije. Osnovna tema konference so bile priprave na samostojni distrikt, postopek bo trajal skoraj leto in pol. Posebej so pohvalili prijatelja Domijana za postavitev naše spletne strani. Vsi klubi sedaj najavljajo svoje prireditve v posebnem podoknu. Vsak klub seznam svojih članov vnese sam. Takšne konference naj bi se organizirale večkrat in s tem utrjevale sodelovanje med klubi. Prva skupna akcija naj bi bila spomladi, in sicer krvodajalska akcija slovenskih rotary klubov na isti dan. Pobudnik in koordinator bo RC Celje.

Prijatelj Glavan, asistent guvernerja, je poročal o današnjem sestanku, na katerem bo Hrvaška dobila dovoljenje za vlogo prošnje za svoj distrikt. Slovenski klubi naj pošljejo soglasje njemu.

(povzeto iz zapisnika, zapisala Tanja Blažič)

18. junij 2008, redno srečanje

Novi predsednik Jenčič je dejal, da mu je nova funkcija v čast in veselje. Poudaril je, da bomo ohranili, kar je tradicionalnega in dobrega, ter dodali še kaj novega. Tako bomo ohranili MV, VRP, dodatno pa bomo podprli ljubljanski Botanični vrt, predvsem pa poskusili znova obuditi duh rotarijstva na naših srečanjih. Kot nekaj novega je najavil izlet v Brda 4. oktobra 2008, spremembe bodo tudi pri predavanjih, saj pričakujemo jedrnata in odzivna predavanja.

*Donacija ljubljanskemu
Botaničnemu vrtu
10.10.2009*

*Obisk muzeja Liaunig
skupaj s prijatelji
iz Celovca
26.9.2009*

*Obisk Brionov
s prijatelji RC Pulj
27.6.2009*

Tako naj bi se udeleženci srečanj karseda dobro počutili, družili, ne samo zaradi prezenc. Da pa mu bo to uspelo, pričakuje pomoč podpredsednika (Grosman, Simončič), tajnika (Pezdirc, Golob), zakladnika (Hočevnar), članov UO (Breznik, Bavčer) ter klubskega mojstra (Breznik), ki naj bi znova vzpostavili pravo rotarijsko vzdušje. Odbor za VRP bo koordiniral prijatelj Šetinc.

(povzeto iz zapisnika, zapisala Tanja Blažič)

1. oktober 2008, redno srečanje

Poročila: 1.7.2008 je bila vložena vloga za samostojni distrikt, v začetku novembra bo sestanek o tem, če bo potrjeno, gre januarja na Board of Directors, tako bi imeli samostojni distrikt s 1.7.2010 (leta 2009 šolanje novega guvernerja).

(povzeto iz zapisnika)

26. november 2008, redno srečanje

Tema današnjega srečanja je bila udeležba: tudi letos bomo organizirali MK, VRP, treba pa je obuditi življenje v klubu po rotarijskih načelih. Vedno smo tu eni in isti, približno 50 odstotkov in manj. Zakaj ne delujemo tako kot v preteklosti, z več entuziazma? Rotarijstvo ima več ciljev: pomagati pomoči potrebnim, pomagati mladim, da se lažje vključijo v družbo, pa tudi druženje in prijateljevanje. Posvečamo se nekaj projektom, za prijateljevanje in diskusijo pa zmanjka časa. Nove člane sprejemamo brez protokola, res pa je, da neka ustanova obstane, če se drži protokola, to jo drži skupaj in daje občutek pripadnosti. Ustanavljajo se novi klubi z ljudmi, ki niso rotarijci, kajti to je način življenja. Premalo je kritičnosti pri sprejemanju novih članov, pomembna je kvaliteta, pa tudi botri bi morali opraviti svojo nalogo. Res je, da smo preobremenjeni, pa tudi ne najmlajši, vendar to ne sme biti izgovor za neudeležbo. Dejstvo je, da premalo kadrujemo, več je treba narediti za ugled rotarijstva. Premalo svetujemo novoustanovljenim klubom. Prevladalo je mnenje, da se je treba dogovoriti o tistih članih, ki jih sploh ne vidimo. Postaviti je treba kriterije in ukrepati, saj kogar ni, ne more biti član.

(povzeto iz zapisnika, zapisala Tanja Blažič)

17. december 2009, redno srečanje

Otvoritev srečanja in uvodno besedo je podal prijatelj Aleš Jenčič, ki je tudi pozdravil goste in člane s soprogami. Veselila ga je velika udeležba, napovedal je glasbeni program in v okviru skupščine predstavil nove ekipe. Poudaril je, da je eden od naših ciljev Enjoy Rotary, boljše razumevanje med seboj, tako v klubu kot v državi. Nato je besedo predal predsedniku Rotaract kluba Ljubljana Mateju Obidu, ki je na kratko predstavil njihove aktivnosti (tabor, Miklavževa košarica, akcija spalne vreče v sodelovanju z RC Grosuplje ...), nekaj projektov pa jih čaka še v drugi polovici rotarijskega leta. Predsednica Innerwheela Nataša Plausteiner nam je povedala, da so napovedano za prvi del leta že uspešno izpeljale. Letos imajo 10-letnico, ki so jo praznovale v Mestnem muzeju. Sodelujejo pri projektu Iskrica Nedeljskega, skrbijo pa tudi za štiri varovance iz Doma Malči Beličeve. Še enkrat se zahvaljuje RC Ljubljana za podarjena sredstva, ki so že nakazana potrebnim ljudem.

Prijatelj Bole je nato podal nekaj misli o rotarijstvu. Povedal je, da bo prihodnje leto slovesno, saj bomo praznovali 20-letnico pri nas. Rotary, kakršnega si želimo, je predvsem način življenja,

ne samo da se srečamo kot prijatelji, pač pa da spoštujemo pravila rotarijstva, pokažemo odnos do ideje in ustanovitelja Paula Harrisa. V teh letih smo veliko prispevali, naš klub je bil vedno vzor vsem drugim, udejanjal pa po teh besedah naš novi predsednik.

(povzeto iz zapisnika, zapisala Tanja Blažič)

7. januar 2009, redno srečanje

Prijatelj Glavan se je ob dvajseti obletnici Rotaryja v Evropi udeležil konference na Dunaju, saj je bil naš klub v tej regiji ustanovljen tretji. Povedal je, da je imel čast, da so mu podelili deset minut časa za predstavitev rotaryja v Sloveniji. Izšla je tudi posebna priloga časopisa Kurier, kot priznanje avstrijskemu delu za razvoj Rotaryja v tem delu sveta. Izšla je tudi knjiga, v kateri je veliko napisanega o našem klubu, tako da je v njej veliko podatkov že zbranih. Povedal je, da so potrdili, da je naša regija ena najbolj obetavnih na svetu.

(povzeto iz zapisnika, zapisala Tanja Blažič)

4. februar 2009, redno srečanje

Prijatelj Domijan je poročal, da akcija Pomoč osnovnošolcem Ljubljane dobro poteka. V ponedeljek so bila nakazana sredstva prvim desetim šolam, ta teden pa bodo še sedmim. Trenutno je bilo v sedemnajstih OŠ podarjenih 14 000 evrov za 72 otrok. Še bomo kontaktirali šole, da se javijo. Gre za potrebe določenega otroka, ki dobi sredstva prek šole za prehrano, šolo v naravi itd. Prejeli smo že zahvalo OŠ Zadobrava.

(povzeto iz zapisnika, zapisala Tanja Blažič)

25. februar 2009, redno srečanje

Odločitev o novem distriktu je sprejeta. Prijatelj Glavan je povedal, da smo pričakovali nov distrikt leta 2010, sedaj pa bo šele 2011. Nova distrikta D1912 - Slovenija, Hrvaška - D1911 se morata do tega datuma ustrezno organizirati in tudi izbrati ter šolati prve guvernerje.

Ustanovitev Poslovne sekcije Rotary Slovenija je v nasprotju s pravili Rotary International. V pravilih/Manual of procedures/ jasno piše, kaj pomeni Rotary. Ne združujemo se zaradi poslov, ampak zaradi druženja, prijateljstva, delovanja v dobro skupnosti in pomoči potrebnim. Vsak rotarijec se svobodno odloča, kako bo deloval. Lahko pa se rotarijci različnih klubov in distriktov združujejo glede na interese. Zato v Rotaryju obstaja tako imenovani Rotary fellowship, ki mora biti ustanovljen na osnovi interesne pobude rotarijcev iz najmanj treh distriktov. Ne obstaja pa nobena Poslovna sekcija. Z novimi klubi, v katerih so v glavnem poslovneži, so prišle tudi ideje o podjetniških sekcijah. Pristop v Rotary ni pristop v neko sekcijo. Po njegovem to pomeni, da so zadaj kakšni drugi interesi in bi morali zelo strogo protestirati. Isto velja tudi za uporabo znaka Rotary v solistični slovenski akciji z Diners klubom, saj ima Rotary International pogodbe z drugimi kreditnimi karticami.

V zadnjem času so se razširila tako imenovana vseslovenska rotarijska srečanja, ki so dobra kot družabna srečanja. Bolje pa bi bilo skupna sredstva porabiti bolj smotro za kako poddistriktno konferenco, kjer bi se zbrali vsi slovenski rotarijci in se pogovorili o nadaljnjem razvoju Rotaryja v Sloveniji. Pravi, da se bo o vsem pogovoril z guvernerjem. Prijatelj Breznik meni, da je dolžnost guvernerja, da zavzame stališče.

(povzeto iz zapisnika, zapisala Tanja Blažič)

25. marec 2009, redno srečanje

Prijatelj Glavan je povedal, da se lahko ime Rotary uporablja samo v povezavi s klubom, ne more pa se uporabljati kot Rotary Slovenija. Uporaba imena pri raznih združenjih je prava samo tista, potrjena od Rotary International. Da pa se tako združenje lahko ustanovi, naj bi bili člani vsaj iz treh držav, iz treh distriktov, ne iz ene same države.

(povzeto iz zapisa, zapisala Tanja Blažič)

1. april 2009, redno srečanje

Prejeli smo elektronsko sporočilo prijatelja Glavana - v ponedeljek je bil krizni sestanek slovenskega rotarijskega vodstva. Obtožili so ga, da razbija enotnost slovenskega rotarija, da se delamo elitne itd. Prijatelj Glavan meni, da je prav, da se borimo za rotarijsko etično obnašanje, tako pri sebi kot v svojem okolju. Etično naj bi se obnašali že pred vstopom v klub. Predsednik Jenčič je izrazil vso našo podporo, prejeli pa smo tudi podporo večine drugih klubov.

(povzeto iz zapisa, zapisala Tanja Blažič)

27. maj 2009 redno srečanje

Današnji klubski večer je bil namenjen razpravi o pravilniku o podelitvi štipendij. Pojavili so se pomisleki o tem, ker so dobili nekateri sredstva, čeprav so dobro situirani. Postavlja se vprašanje, ali v pravilnik vključiti socialno noto ali ne. Sledila je živahna razprava in različna mnenja. Tako nekateri menijo, da iščemo »genialne« ljudi, da se še izpopolnjujejo, in to bi jim bilo potrebno omogočiti. Imamo dva vira dohodkov, in sicer MK, ki je humanitarne narave, socialna akcija, in VRP, zbrana sredstva, katera so namenjena izredno kvalitetnim in obetavnim študentom. Eden od predlogov je bil tudi, da bi študente usmerjali na organizacijo Ad futura, ki financira študente tehnološke smeri. Štipendije naj bi dali tistim, ki jih potrebujejo, da končajo študij, ni pa treba, da je to vsako leto. Mogoče bi imeli fond za OŠ, srednješolce in druge, ne bi pa poudarjali prestižnosti. Po mnenju nekaterih ne potrebujemo pravilnika, naši člani, ki so strokovnjaki, naj prošnje pretehtajo in izberejo pravega kandidata. Predlog je bil tudi, naj bo pravilnik kratek, potreben pa bi bil razgovor s kandidati. Osnutek pravilnika bo pripravil prijatelj Domijan.

(povzeto iz zapisa, zapisala Tanja Blažič)

17. junij 2009, redno srečanje

Predsednik Jenčič je predstavil svoje videnje tega rotarijskega leta. Dejal je, da je bilo to polemično leto, razpravljali smo o razvoju rotarijstva, širjenju klubov in se dosti aktivno vključevali v organizacijo slovenskega distrikta. Te polemike so prinesle nekaj novega, in sicer razmišljati smo začeli, kaj je prav. Kar zadeva rotarijsko leto v klubu, ni najbolj zadovoljen, skuša doseči večjo prisotnost na srečanjih, zato je še toliko bolj vesel novega člana. Organiziranih je bilo kar nekaj druženj z RC Trst in Celovec, da bi privabili tudi tiste, ki se srečanj ne udeležujejo. Če bodo nekateri prišli ne zato, ker morajo, smo uspeli.

(povzeto iz zapisa, zapisala Tanja Blažič)

31.5.2008
Obisk prijateljev iz Trsta.
Ogled znamenitosti
Ljubljane, Narodne in
univerzitetne knjižnice,
Narodne galerije in skupno
kosilo

*Ogled Barcolane
in rotarijsko srečanje
s prijatelji iz Trsta
in Celovca 12.10.2008*

*19.9.2009
Izlet na Cerkniško polje
skupaj s prijatelji iz Trsta*

*Obisk pri RC Celovec -
Vrbsko jezero*

*8.5.2010
Obisk RC Celovec -
Vrbsko jezero
v Ljubljani*

Izlet v Režijo, 15.5.2010

